

Altink-affaire II

Initiatieven, publicaties, correspondentie
en voordrachten



DEEL IV

De acties van een kunstliefhebber tegen het vervalsen van kunst, in het bijzonder die van de kunstkring De Groninger Ploeg en tegen de handel en het verhandelen van valse kunst, 2003-2020.

Groningen, maart 2021

De eerste maatschappelijke missie van Johan Meijering

Altink-affaire II

Initiatieven, publicaties, corrrespondentie en voordrachten

De eerste maatschappelijke missie van Johan Meijering

Colofon

ISBN: 978 90 8314703 1

2021

© 2021 Johan Meijering

Samenstelling: Drs. J.L. Meijering

Deze publicatie is tot stand gekomen onder auspiciën van de Johan Meijering Stichting.

Inhoudelijke verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid ligt bij de auteur/samensteller.

Deze heeft alle mogelijke moeite gedaan om rechthebbenden van copyright/beeldrecht te achterhalen.

Vormgeving: Elzo Smid Ontwerp

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in geautomatiseerde gegevensbestanden en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm op op welke wijze dan ook. zonder voorafgaand schriftelijke toestemming van de auteur/samensteller.

Type- en zetfouten voorbehouden.



Deze publicatie is tot stand gekomen onder auspiciën van de Stichting Johan Meijering, die op 9 november 2017 in Groningen is opgericht. De stichting beheert het Cultureel Erfgoed van drs. Johannes Lourens Meijering, geboren te Kampen op 19 maart 1947, wonende te Groningen. Het levenswerk van Johan Meijering beslaat een tijdsbestek van 1964 t/m 2019 en bestaat uit negen uiteenlopende projecten op cultureel en maatschappelijk gebied.

De stichting heeft ten doel:

- a het bijeenbrengen en behouden van alle zaken die betrekking hebben op het immaterieel en cultureel erfgoed van Johan Meijering en/of aan hem gerelateerde onderwerpen;
- b het verrichten van alle verdere handelingen, die met het vorenstaande in de ruimste zin verband houden of daartoe bevorderlijk kunnen zijn.

De stichting tracht haar doel onder meer te verwezenlijken door:

- a het onderhouden, in stand houden en exploiteren van de website:
www.johanmeijeringstichting.nl;
- b het publiceren of doen publiceren over Johan Meijering dan wel zijn ideeën, visies en overtuigingen;
- c het opsporen en registreren en het zo mogelijk in eigendom, bezit of bewaring verkrijgen van voorwerpen, documenten en afbeeldingen, die voor genoemd erfgoed van Johan Meijering van historische betekenis zijn;
- d het uitgeven en publiceren van artikelen en nieuwsberichten over de ideeën, visies en overtuigingen van Johan Meijering;
- e het waarborgen van de continuïteit van al het voorgaande en het zijn van een veilige bewaarplaats voor alle zaken die Johan Meijering aangaan, waaronder publicaties, boeken, foto-, beeld- en archiefmateriaal, en alle andere wettige middelen.

Cultureel erfgoed

Op 25 november 2014 zijn diverse culturele activiteiten van Johan Meijering in de periode 1964-2020 door het Regionaal Historisch Centrum 'De Groninger Archieven' erkend als cultureel erfgoed. De archieven van Dansclub Kuifje '64 en International Police Association (IPA) in de periode Leeuwarden én in de periode Groningen: Kijkbungalow Minerva, Kunst & Kunst, Kunsthuis De Permanente, stichting La Pasi3n, stichting Do, Altink Affaire II (kunstvervalsingszaak De Groninger Ploeg), La Nueva Pasi3n, stichting 'Staakt het Vuren' en 'Forum Groningen' zijn door Meijering aan dit historisch centrum geschonken. De archieven van al deze projecten zullen worden overgedragen en ondergebracht bij de 'Groninger Archieven' in het 'Archief Johan Meijering'. (19-03-1947). Ook het archief van de ouders van Johan Meijering, Willem Meijering (Zuidlaren, 23 februari 1919 Doetinchem, 13 juni 2004) en Dina Meijering-van Gelder (Beilen 17-09-1920 Roosendaal 01-06-1998) zijn door de erfgenamen in 2020 geschonken aan de 'Groninger Archieven' en zullen volgens de collectiebeheerder particuliere archieven op 7 mei 2020 eveneens worden opgenomen in het 'Archief Johan Meijering'.

Inhoud

Voorwoord	2
Inleiding	3
1 Initiatieven	7
2 Publicaties	9
2.1 Mijn pleidooi inzake de ‘Altink-affaire’	11
2.2 ‘Nachtmerrie van een kunstliefhebber’ en ‘Woensdag de Dertiende’	17
3 Voordrachten drs. J. L. Meijering	19
3.1 Symposium ‘Echt/Vals’	21
3.2 ‘Rondom De Ploeg’	26
5 Correspondentie	33
5.1 Verzonden brieven 2006-2019	36
5.2 Ingekomen spontane reacties per e-mail, een selectie	77
4 Arie Zuidersma	
4.1 Première van de documentaire ‘Arie Zuidersma (1925-2014), Als je schildert vergeet je alles’	30
4.2 Opening expositie Arie Zuidersma door drs. J. L. Meijering	31
5 Kunstmarkt schrikt van EU-regel tegen witwassen	84
6 Curriculum Vitae drs. Johan L. Meijering	93
7 Curriculum Vitae Johan Meijering	97
8 Foto’s drs. Johan L. Meijering	103
9 Verschenen boeken	104

Voorwoord

Als voorzitter van de op 9 november 2017 opgerichte Johan Meijering Stichting voel ik mij vereerd om deze eerste publicatie van onze Stichting te presenteren.

Het bestuur heeft de intentie de komende jaren een aantal publicaties uit te geven onder auspiciën van de Stichting.

De Stichting tracht haar doel te verwezenlijken onder meer door ‘het uitgeven van artikelen en nieuwsberichten over de ideeën, visies en overtuigingen van Johan Meijering, geboren in Kampen op 19 maart 1947’.

Vanaf 1991 werd de Nederlandse cultuur geconfronteerd met kunstvervalsingen op grote schaal van werken van de Groninger Ploeg. Dit is bekend geworden onder de namen Altink Affaire I (1991-1995) en Altink Affaire II (vanaf 2003). Deze zullen in twee afzonderlijke publicaties nader worden belicht.

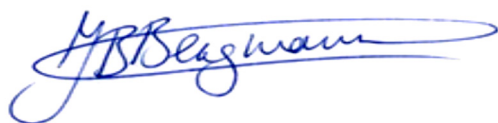
In het deel Perspublicaties zijn artikelen opgenomen aangaande de Altink Affaire II, periode 2003-2014. Op het moment van dit schrijven zijn gedurende deze periode diverse rechtszaken over de valse kunst gevoerd.

De originele documenten en deze digitale publicatie zullen worden overgedragen aan het Regionaal Historisch Centrum de Groninger Archieven in Groningen, als onderdeel van een ‘Cultureel testament’ registratienummers 2020.009 d.d. 22-01-2020 en 2021.075 d.d. 12-07-2021.

Het bestuur hoopt dat er van overheidswege maatregelen worden getroffen om de valse kunst aan banden te leggen. Onze stichting heeft in deze maatschappelijke discussie haar rol meegespeeld. Ook in de toekomst zal het bestuur deze ontwikkelingen nauwgezet blijven volgen.

Valse kunst kan in een volwassen maatschappij niet geaccepteerd worden!

Namens het bestuur van de Johan Meijering Stichting,



Dr. Benn Bergmann, voorzitter
Groningen, 19 maart 2021

Inleiding

In het Nederlandse kunstcircuit gaan kunstkopers jaarlijks voor miljoenen euro's het schip in, omdat de schilderijen na aankoop vals blijken te zijn. In tegenstelling tot andere Europese landen wordt er in Nederland weinig gebruik gemaakt van de mogelijkheid om valse werken strafrechtelijk in beslag te nemen en verbeurd te verklaren. Onmiddellijk ontstaan er twee vragen. Hoe is het mogelijk dat er weinig in beslag wordt genomen? En ten tweede, hoe kan het dat er relatief veel valse werken in omloop zijn? Hier wordt later op teruggekomen. De hoeveelheid strafbare feiten met kunst worden door overheid en politiek onderschat. In de USA staat kunst op de derde plaats van illegaal geld verdienen, na wapens en drugs. Zou het in Nederland anders zijn?

Algemeen wordt aangenomen dat circa 20 procent van wat feitelijk bij kunstveilingen onder de hamer komt vals is.

'Henk Schutte voert in zijn boek 'Kunstmafia' Thomas Hoving op, de ex-directeur van het New Yorkse Metropolitan Museum en één van de meest vooraanstaande kunstexperts ter wereld, die zegt dat zeker 40 procent van de kunst in musea nep is,' aldus een publicatie van het Nieuwsblad van het Noorden op 7 december 2001.

Van 7 september 2007 tot 13 januari 2008 vond in het Grappphik-museum Pablo Picasso in Münster de tentoonstelling 'Wa(h)re Lügen', Original und Fälschung in Dialog plaats. Uit informatie over deze tentoonstelling blijkt dat de schade aan de cultuur ten gevolge van valse kunst in het handelsverkeer niet eenvoudig te berekenen is. Er wordt een jaarlijkse omzet in de Duitse kunstmarkt genoemd tussen de 2 en 2.5 miljard Euro. Ook maakt Hans A. Lüthy, voormalig directeur van het Instituut voor kunstwetenschap in Zürich, een schatting dat 40-60 procent van alle schilderijen van overleden kunstenaars vervalst zijn! Zijn de taxateurs dan allemaal sukkels of is er iets anders aan de hand, een doofpotcultuur? In deze wereld kent iedereen elkaar en je gaat je collega niet snel 'ophangen', want je verdient ook geld aan elkaar.

Bedreiging

Door het vervalsen van kunst dan wel de handel in valse kunst worden de Nederlandse culturele erfgoederen, waaronder die van de kunstkring



drs. Johan L. Meijering

‘De Groninger Ploeg’ ernstig bedreigd. Op grond van de vele publicaties in de media en het jarenlange onderzoek van Johan Meijering kan er vanuit worden gegaan, dat sedert ca. 1990 zeker honderden valse schilderijen van deze noordelijke kunstkring in omloop zijn. Johan Meijering is hiertegen in actie gekomen.

Actie

Drs. Johan L. Meijering begon naar aanleiding van een persoonlijke ervaring een soloactie en strijdt vanaf 2003 met steun van een aantal sympathisanten tegen het vervalsen van kunst, de handel en het verhandelen van valse kunst

en de verloedering in de Nederlandse kunstwereld, in het bijzonder die van de kunstkring ‘De Groninger Ploeg’. De eerste van in totaal drie maatschappelijke missies van oud-politieman, socioloog en voormalig kunstverzamelaar Johan Meijering uit Groningen werd een feit.

De tweede maatschappelijke missie van Johan Meijering is het consumentenvuurwerk. Na deze tweede missie zou er nog een derde en laatste missie van Johan Meijering volgen in 2016 en 2017, de strijd tegen het verspillen van gemeenschapsgelden van grootschalige culturele bouwprojecten, in het bijzonder de bouw van het Groninger Forum.

Johan Meijering deed een poging tot de oprichting van twee stichtingen ‘Oprechte Kunst en ‘Echt/Vals’, gaf drie publicaties uit over dit onderwerp en hield een voordracht op het symposium ‘Echt/Vals’, een lezing over ‘De Groninger Ploeg’, organiseerde diverse kunstmanifestaties en opende vele tentoonstellingen.

Hij deed jarenlang diepgaand onderzoek over kunstvervalsingen en de handel in valse kunst in het bijzonder die van deze kunstkring.

Hij constateerde dat er vanaf het begin van de jaren negentig van de vorige (20^e) eeuw honderden valse Ploegwerken in omloop waren. Het fenomeen kunstvervalsingen werd op de kaart gezet en krijgt inmiddels jarenlang nationale en internationale aandacht in de media en resul-

teerde onder meer in een terugkerend internationaal congres in Den Haag. Meijering ontving bij zijn maatschappelijk missie jarenlang bijzonder veel steun van Juul van der Linden, oud-rechercheur en oud-projectleider bij de Amsterdamse politie.

De aanleiding

Meijering werd in 1990 opgelicht door kunstschilder Cor van Loenen en zijn vrouw, toentertijd zijn huisvrienden. Zij verkochten hem Ploeg-schilderijen, als aanvulling voor zijn privéverzameling van de kunstkring 'De Groninger Ploeg'. In 2002 kwam hij via de toenmalige conservator van het Groninger Museum dr. Han Steenbruggen erachter, dat de schilderijen die Meijering gekocht had van Van Loenen, met mondelinge en schriftelijke garantie, niet authentiek waren. Het echtpaar Van Loenen bleek niet bereid te zijn de koopsommen te restitueren, als gevolg waarvan Meijering genoodzaakt was deze kwestie voor te leggen aan de bevoegde rechter.

Wat begon als een redelijk eenvoudige zaak, (Van Loenen hoefde immers alleen de schilderijen terug te nemen en de koopsommen te restitueren), bleek een eindeloos traject te worden. Sterker nog, de zaak is na al die jaren nog steeds niet afgerond. Meijering startte op 30 januari 2003 een civiele procedure om zijn geld terug te krijgen en deed vanaf 2004 diverse aangiften bij de politie.

Schenking privé-kunstcollectie

Begin jaren negentig van de vorige eeuw begon Meijering met het verzamelen van kunst en bouwde in de loop der jaren een omvangrijke privé-kunstcollectie op. Deze kunstcollectie raakte besmet door de affaire Meijering-Van Loenen en de media-aandacht die deze affaire te weeg bracht. Meijering kon daardoor zijn privé-kunstcollectie niet (meer) of nauwelijks te gelde maken, omdat verzamelaars bevreesd waren dat de schilderijen mogelijk afkomstig waren van het echtpaar Van Loenen en twijfelden aan de authenticiteit van de privé-collectie van Meijering. Meijering besloot daarop een groot deel van zijn kunstcollectie te schenken aan goede doelen. In de periode 2005 t/m 2014 schonk hij in totaal 136 schilderijen aan de stichting Beatrix Kinderkliniek van het Universitair Medisch Centrum Groningen, het Nederlandse Rode Kruis - district Groningen, stichting Oosterlengte in

Winschoten, het Universitair Medisch Centrum Groningen, het St. Lucas Ziekenhuis in Winschoten en het Rode Kruis in Winschoten.

In dit document wordt aandacht geschonken aan deze omvangrijke zaak, bekend onder de naam 'Altink Affaire', zowel aan de civiel-rechtelijke als de strafrechtelijke procedure, aan de betekenis van valse Ploegschilderijen, publicaties en media-aandacht. Er wordt afgesloten met een samenvatting en conclusies. De opgenomen bijlagen geven de lezer aanvullende informatie.

Initiatiefgroep Ploegaffaire

Initiatiefgroep Ploegaffaire

In 2006 nam Johan Meijering het initiatief om met een aantal gelijkgestemden te gaan brainstormen over het thema valse kunst, in het bijzonder gericht op de omvangrijke hoeveelheden valse ‘Ploegschilderijen’ die op de markt waren verschenen. Zo ontstond de ‘Initiatiefgroep Ploegaffaire,’ bestaande uit totaal zeven personen. De ‘Initiatiefgroep Ploegaffaire’ onderzocht diverse mogelijkheden op dit terrein. Ook was Meijering mede-initiatiefnemer van twee stichtingen in oprichting, ‘Oprechte kunst’ en ‘Echt Vals’. De activiteiten van de ‘Initiatiefgroep Ploegaffaire’ waren echter op 14 mei 2007 gestopt, nadat gebleken was dat er voor de beide stichtingen onvoldoende gekwalificeerde bestuursleden werden gevonden.

V.l.n.r.
IJsbrand van Leeuwen,
Malgorzata Marlinski,
dr. Henk Bodewitz,
Jan Havenga,
mr. drs. Johan van Wijk,
Carla Durville en
initiatiefnemer
drs. Johan L. Meijering.
Groningen,
25 april 2007

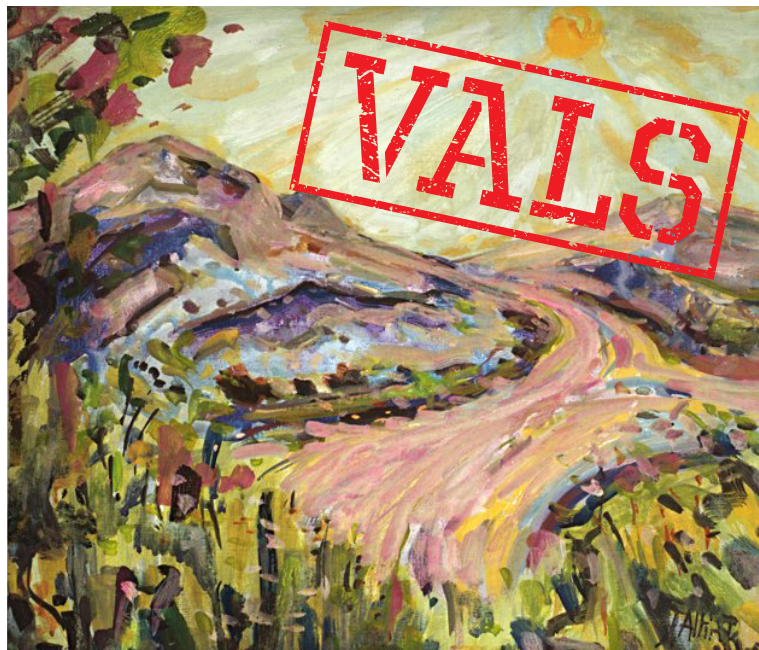


Publicaties

drs. Johan L. Meijering

Altink-affaire

mijn pleidooi



4 oktober 2006

2.1 Mijn pleidooi inzake de “Altink-affaire”

2.1 Mijn pleidooi inzake de Altink-affaire

Op 4 oktober 2006 gaf Meijering in eigen beheer uit met een twintigtal aanbevelingen: ‘Mijn pleidooi inzake de Altink-affaire’. Dit pleidooi werd verzonden aan onder meer alle Nederlandse musea, galeries, beroepsorganisaties op het gebied van de beeldende kunst met het doel om een discussie in Nederland op gang te brengen over het thema kunstvervalsingen.

Groningen, 27 september 2006

Kunst neemt overal ter wereld een belangrijke plaats in. Zo werd in 2004 het schilderij ‘De schreeuw’ van de Noorse kunstschilder Edvard Munch (1863-1944) gestolen uit het museum. De shock was wereldwijd groot. Onlangs, (2006) is dit schilderij weer boven water gekomen. Het werd direct weer *wereldnieuws*. De vreugde groot, de rust teruggekeerd!

Wat dichterbij huis hebben we te maken met een *bijzonder cultureel erfgoed*, het erfgoed van het kunstenaarsgenootschap ‘De Groninger Ploeg’. Dit erfgoed wordt al jaren ‘bedreigd’.

“Kunsthandelaren en veilinghuizen in Nederland worden in toenemende mate geconfronteerd met valse schilderijen van Jan Altink, ooit één van de prominente leden van het Groninger kunstenaarsgezelschap ‘De Ploeg.’”
(citaat uit: Nieuwsblad van het Noorden, 25 mei 1991, pagina 1).

Waar gaat het over?

In feite gaat het hier om de kwaliteit, onafhankelijkheid en integriteit in ons bestaan. In dit specifieke geval gaat het om een teken van “verval,” een maatschappelijk probleem, dat vraagt om een grondige analyse en een adequate aanpak. Ik ben dan ook oprecht van mening, dat het willens en wetens op de markt brengen – d.w.z. *met boze opzet* – van

onechte kunst onmiddellijk moet stoppen. Hier zijn vele redenen voor aan te voeren.

Allereerst is het voor de benadeelde, de koper, erg confronterend om erachter te komen dat je opgelicht, beduveld wordt. Het is een pijnlijke en emotionele kwestie, die een zwarte bladzijde in je leven veroorzaakt.

In het leven echter, moet je constant keuzen maken. Bij een dergelijke kwestie zijn in ieder geval de volgende opties mogelijk, tenminste als je *niet* in het reine kunt komen met de verkoper.

- 1e doe net of je neus bloed en verkoop de ‘rommel’ door;
- 2e breng de onechte waar *linea recta* naar de vuilverbrandingsoven, het ‘*crematorium voor valse kunst*’ en voorkom daarmee, dat deze werken tegen veel euro’s weer op de markt worden gebracht;
- 3e schenk de werken aan het museum ‘Valse Kunst’ in Vledder;
- 4e begin een civiele procedure om te proberen je investment terug te krijgen;
- 5e doe aangifte bij de politie, omdat je wilt, dat er recht wordt gedaan en dat de schuldige wordt gestraft.

Maatschappelijk belang kunstkring de ‘Groninger Ploeg’

Het hoeft geen betoog, dat deze kunstkring zowel regionaal als landelijk grote bekendheid geniet. Met name de noorderlingen en in het bijzonder de Groningers zijn trots op hun ‘Ploegers’.

Niet voor niets heeft het Groninger Museum een grote ‘Ploegcollectie’. Belangrijk is, dat dit *unieke culturele erfgoed* beschermd en afgeschermd wordt, dat de authenticiteit blijft bestaan, en het ‘pure’, in ere wordt hersteld. Dit betekent, dat dit oeuvre niet (verder) vertroebeld en besmet mag worden met valse werken! Vervalsingen veroorzaken een enorme schade op velerlei terreinen. Het is uitermate schadelijk voor ons nageslacht (die we hiermee niet kunnen opzadelen); het galerie – en veilingwezen; voor de musea, collectioneers (die in grote verwarring worden gebracht!) enz. Het is *respectloos en gewetenloos, een ‘verkrachting’* binnen eigen gelederen van een bijzonder cultureel

erfgoed, waardoor – door *vermenging* van echte en onechte werken een *devaluatie* plaats vindt nu en vooral in de (nabije) toekomst!

Net als bij bijvoorbeeld een bodemvervuiling, die ontreinigd/verschoond moet worden, zal ook in deze materie *gesaneerd* moeten worden!

Wat is er nodig om vervalsingen te lokaliseren en te beteugelen?

Het zal duidelijk zijn, dat ik in dit korte betoog geen pasklare antwoorden heb. Op velerlei terreinen in ons leven worden we geconfronteerd met problemen. Zo zal een medicus zich beraden, hoe hij een tumor, een kankergezwel te lijf zal gaan.

We hebben hier met een ‘plaag’, een ‘gezwel’ te maken, waarvan het de allerhoogste tijd is om dit onder ogen te zien. Het volgende citaat uit het Nieuwsblad van het Noorden op 7 december 2001, blz. 21 spreekt boekdelen:

“Een andere expert die, tot zijn grote ergernis, vaak met valse Ploegwerken wordt geconfronteerd is de stad-Groninger, in “De Ploeg” gespecialiseerde kunsthandelaar Richard ter Borg. Regelmatig wordt zijn expertise ingehuurd door veilinghuizen in het westen. “Laatst moest ik vijftig Ploegschilderijen taxeren voor een veilinghuis in het westen. Niet één was goed”.

Ervan uitgaande dat vorenstaande de waarheid is, kan je toch niet anders concluderen, dat dit *ontoelaatbaar* is, dat *er moet worden ingegrepen!* De ‘plaag’, het ‘gezwel’ rond vervalsingen van de ‘Groninger Ploeg’ speelt in ieder geval zo’n 15 jaar. *Het wordt hoogtijd, dat dit radicaal stopt!* De vraag hierbij is, wie neemt het initiatief, wie steekt zijn of haar nek uit? Zitten alle betrokkenen op elkaar te wachten? Of hebben wij met elkaar als fervente liefhebbers der schone kunsten (room)boter op onze hoofden?

Wat moet er gebeuren?

M.i. moet er zo snel mogelijk een brede maatschappelijke discussie op gang gebracht worden. Het organiseren van een themadag, congres kan een eerste aanzet betekenen.

Er moet worden nagedacht over op welke wijze malafide praktijken moeten worden aangepakt en hoe men kan voorkomen dat deze ontstaan.

Een breed pakket aan (overheids) maatregelen is noodzakelijk:

Te denken valt b.v. aan:

- Een inventarisatie van wat er aan cultureel erfgoed aanwezig is en waarvan vaststaat, dat dit oorspronkelijke werken zijn (te beginnen met Altink, Dijkstra en Wiegers). Hierbij kunnen kinderen, familieleden, vrienden van overleden Ploegschilders een ondersteunende rol vervullen.
- Krachtenbundeling in het veld (expertise) van veiling, galeriewezenen musea in samenwerking en ondersteuning van b.v. de Rijksuniversiteit Groningen (kunstgeschiedenis) en/of Hanzehogeschool en bijvoorbeeld een actieve rol van het Gronings Museum zou hierbij wenselijk zijn.
- Een meldingssysteem opzetten met waarborgen voor strikt vertrouwelijke (anonieme) informatie. (vergelijking met ‘vertrouwensarts’)
- Uitwisseling van gegevens middels het opzetten van een databank (landelijke coördinatie).
- (Van overheidswege) eisen stellen aan het vak van veilingmeester (Iedere meerderjarige kan zich veilingmeester noemen en veilingen uitvoeren!).
- Alle kunstveilingen dienen onder toezicht te staan van het notariaat.
- Bezoekers van kunstveilingen verplicht stellen zich te legitimeren. Een pasjes-systeem instellen ter voorkoming van malafide praktijken (opgeven valse naam e.d.)
- Inbrengers bij kunstveilingen verplichten een recent opgemaakt en origineel rapport van echtheid (taxatie) in te leveren bij bijvoorbeeld taxatiewaarden van meer dan 500 euro.
- Diegenen, waarvan onomstotelijk bewezen is, dat hij/zij zich schuldig heeft gemaakt aan het vervalsen van kunst dan wel het handelen in valse kunst, vervalsers dus op een ‘zwarte lijst’ plaatsen en voor bezoeken aan galleries, kunstveilingen, musea uitsluiten.

- Een commissie van deskundigen samenstellen, die de problemen gaat inventariseren en advies kan uitbrengen (b.v. minister Pechtold als voormalig veilingmeester om advies vragen).
- Aanbeveling verdient, dat het oeuvre van hedendaagse kunstenaars (standaard) dubbel gesigneerd wordt, zowel aan de voorzijde als aan de achterzijde, alsmede vermelding van datum en locatie, aangevuld met een door de vervaardig(st)er van het kunstwerk handgeschreven 'certificaat van echtheid', dit om malafide praktijken thans en in de toekomst uit te sluiten.

Voor deze activiteiten is geld nodig, de oprichting van een fonds voor dit doel is daarbij noodzakelijk.

Belangrijk blijft de medewerking en openheid van alle betrokkenen om dit sluimerende en voortwoekerende probleem in de kiem te smoren. Niemand kan daarbij de ogen sluiten. Nader onderzoek door politie en justitie bij geconstateerde malafide praktijken is daarbij van wezenlijk belang. Net als in de voetbalwereld waar 'raddraaiers' een stadionverbod krijgen opgelegd, zal ook in deze materie het 'onkruid' effectief bestreden moeten worden!

Tenslotte

Laten we met elkaar spelregels opstellen en ons culturele erfgoed verschonen van list en bedrog, dit alles in een gezamenlijke inspanning, waarbij een ieder dezelfde (kunst) bril opzet! Alléén door uitwisseling van ervaringen, de problematiek onder ogen te zien, een open discussie aan te gaan, zal dit maatschappelijk fenomeen bestreden kunnen worden.

Johan Meijering

drs. Johan Lourens Meijering

Nachtmerrie van een kunstliefhebber

Altink-affaire I en II in “vogelvlucht”



valse "Altink"

Groningen, 13 juni 2007

drs. Johan Lourens Meijering

Woensdag de DERTIENDE

Een persoonlijke reactie
tegen onrecht, list en bedrog, machtsmisbruik,
intimidatie en bureaucratie !!



Johan L. Meijering (Bron: "Nieuwe Revu", nr. 22 2007, Foto: Reyer Boxem)

13 juni 2007

VUURWERK!

2.2 ‘Nachtmerrie van een kunstliefhebber’ en ‘Woensdag de Dertiende’

Naar aanleiding van de Altink Affaire bracht Johan Meijering een omvangrijk tweedelig dossier uit met de titels ‘Nachtmerrie van een kunstliefhebber’ en ‘Woensdag de Dertiende.’ Het centrale thema van deze beide dossiers was valse kunst. Het tweede dossier sneed ook andere actuele maatschappelijke vraagstukken aan. Het was een persoonlijke reactie tegen onrecht, list en bedrog, machtsmisbruik, intimidatie en bureaucratie.

Het eerste exemplaar overhandigde hij op 13 juni 2007 aan de voorzitter van de adviescommissie ‘Omgeving en Milieu’ van de provincie Groningen.

Op 5 juli 2007 nam Hans Alders, op dat moment voorzitter van de Provinciale Staten en commissaris van de koningin van de provincie Groningen in diens werkkamer op het provinciehuis, het eerste exemplaar van het dossier ‘Nachtmerrie van een kunstliefhebber’ in ontvangst.

Meijering verzocht de Provinciale Staten van de provincie Groningen, één der belangrijkste subsidieverstrekkers van het ‘Groninger Museum’ om initiatieven te ontplooiën om de huidige wetgeving aan te passen.

Begin 2007 is de commissie ter bestrijding van valse kunst van de Federatie Taxateurs Makelaars en Veilinghouders in het leven geroepen. Informatie: drs. Arno Verkade, hoofd afdeling Moderne en Hedendaagse Kunst bij Christie’s Amsterdam B.V, lid van deze commissie. Tel. 020-5755255.



Overhandiging op
5 juli 2007 door Johan
Meijering van
het eerste exemplaar
van het dossier
'Nachtmerrie van een
kunstliefhebber' aan
Hans Alders.



Voordrachten

3.1 Symposium 'Echt/Vals'

Amsterdam, 18 januari 2007



Voordracht

Op 18 januari 2007 hield hij een voordracht op het symposium 'Echt/Vals' in de Waterkantzaal PTA in Amsterdam onder voorzitterschap van de directeur ING Art Management Annabelle Birnie.

Annabelle Birnie

Annabelle Birnie is geboren in 1968 en heeft een aanzienlijke carrière in de kunstwereld. Na haar studies aan het Institut d'Etudes Supérieures des Arts in Parijs en aan de Universiteit van Utrecht (Kunstbeleid en -management), heeft zij haar certificaat als ISO geregistreerd taxateur van moderne en hedendaagse kunst behaald.

Annabelle Birnie heeft enkele jaren gewerkt voor verschillende galerieën en kunstinstellingen in Europa, waaronder Sotheby's en Christie's. Zij publiceerde verschillende artikelen over moderne kunstenaars en geeft advies aan belangrijke privé kunstverzamelaars en kunstinstellingen. In 2000 begon Annabelle Birnie als conservator ING Art Management en sinds 2004 mag zij zich Hoofd ING Art Management noemen. Binnen deze functie is Annabelle Birnie verantwoordelijk voor het verwerven en onderhouden van de ING Collectie wereldwijd. Eén van de belangrijkste en zeer gewaardeerde service van de afdeling ING Art Management is het adviseren van Private Banking relaties over kunst.

Roland Janssen

In 1979 kwam Roland Janssen (1962) op 17 jarige leeftijd te werken in

v.l.n.r:

drs. Johan L. Meijering,
Roland Janssen,
Annabelle Birnie,
Jan Pieter Glerum,
Aad du Croix
Timmermans,
Geert Jan Jansen.

de galerie van zijn vader, de in 1968 opgerichte galerie Willy Schoots. Na zijn vader's overlijden heeft hij samen met zijn moeder de taken overgenomen. Roland Janssen is al lange tijd bestuurslid van de Nederlandse Galerie Associatie (NGA) waarbij vrijwel alle belangrijke galerieën zijn aangesloten. Janssen maakt zich momenteel sterk voor het tegengaan van vervalsingen binnen het galeriewezen. Janssen is er samen met een van zijn verzamelaars achter gekomen dat er vervalsingen in omloop zijn van Klaas Gubbels, een kunstenaar die Janssen via zijn galerie vertegenwoordigt. Roland Janssen wil dat het galeriewezen gezuiverd blijft van dit soort praktijken en wil hier tegen doen wat in zijn macht ligt.

Geert Jan Jansen

Geert Jan Jansen (1944) studeerde kunstgeschiedenis aan de Universiteit van Amsterdam. Jansen werkte als kunstcriticus voor dag- en weekbladen en opende in 1970, na zijn eerste galerie in Eindhoven, Galerie Jacob en Galerie Raam aan de Keizersgracht in Amsterdam.

Naast authentiek werk verkocht Geert Jan Jansen als kunsthandelaar ook steeds meer vervalst werk van eigen hand. Hij schilderde moeiteloos in de stijl van Karel Appel, Matisse, Picasso en nog vele andere grote meesterschilders. Zijn werk bleek zo goed dat zelfs de kunstkenner het valse werk vaak niet van het echte werk wist te onderscheiden. Toch werd Jansen na enige tijd verdacht van vervalsingspraktijken en besloot hij zijn activiteiten in Frankrijk voort te zetten. Pas in 1994 werd de vervalser ontmaskerd, maar wegens gebrek aan bewijs niet vervolgd. Sindsdien staat hij bekend als de meestervervalser. Jansen werkt tegenwoordig vanuit zijn atelier in een kasteel nabij Utrecht. Hier maakt en verkoopt hij eigen werk en imitaties onder zijn eigen naam. Daarnaast geeft hij ook regelmatig lezingen over kunst en de kunstwereld.

Jan Pieter Glerum

Jan Pieter Glerum is geboren op 8 mei 1943 te Amsterdam. In 1962 begint hij aan de studie kunstgeschiedenis aan de Gemeente Universiteit te Amsterdam. In 1964 start hij vervolgens met de opleiding tot algemeen expert en veilingmeester bij Kunstveilingen S. J. Mak van Waay te Amsterdam.

Van 1974 tot 1989 is Glerum algemeen directeur en later Chairman of

the Board van veilinghuis Sotheby's te Amsterdam. Als gediplomeerd veilingmeester treedt hij op in verschillende vooraanstaande Europese steden. In 1989 richt hij Glerum c.s. Kunst- en Antiekveilingen te 's Gravenhage op, waar hij tevens directeur van wordt. Sinds 1998 is Veilinghuis Glerum gevestigd in Amsterdam.

Jan Pieter Glerum verschijnt ook op de Nederlandse televisie als presentator van 'Tros Aktua Geld', 'Eenmaal Andermaal' bij de Tros, 'del'Arte' bij Net 5 en de Teleac Televisiecursus 'Antiek' waarbij hij tevens auteur is van het bij de serie behorende boek. Naast dit boek verschijnen van zijn hand diverse andere boeken over antiek, waaronder 'Aan Tafel'. In 1995 richt Glerum de Glerum Academia op, een organisatie die jaarlijks aan ongeveer 900 leerlingen cursussen Kunst en Antiek geeft.

Vanaf 1996 breidt Glerum zijn zaken uit naar het buitenland. Jan Pieter Glerum wordt directeur van Glerum South East Asia te Singapore en organisator van veilingen aldaar. Daarnaast richt hij in 2000 het kantoor Glerum/Larasati te Jakarta op en in 2001 kantoor Glerum te Genève. Naast gastcolleges aan de Universiteiten van Amsterdam, Leiden en Rotterdam, geeft hij regelmatig lezingen over het onderwerp "Kunst als Investering". Ook verzorgt hij cursussen cultuurgeschiedenis voor de Business School Lausanne en voor het Politechnicum te Zürich.

Aad W. du Croix Timmermans

Aad W. du Croix Timmermans, Hoofd Inspecteur van Politie b.d. Korps Landelijke Politiediensten, was van 1982 tot 2002 hoofd van de Kunst- en Antiekdiefstallen Centrale van de (voormalige) Centrale Recherche Informatiedienst (CRI) annex Bureau Interpol Den Haag.

Voordien was Du Croix Timmermans van 1967 werkzaam in diverse functies (zowel bij uniform-als bij rekerchediensten) bij het Korps Rijkspolitie.

In zijn functie bij de Kunst- en Antiekdiefstallen Centrale volgde hij diverse opleidingen, onder meer bij Scotland Yard in Engeland en ook in Frankrijk en Italië en vertegenwoordigde Nederland op diverse internationale conferenties.

De primaire functie van de Kunst- en Antiekdiefstallen Centrale was het centraal informatiepunt te zijn voor politie en justitie op het gebied van kunst- en antiekdiefstallen. Door de Interpolfunctie was de centrale tevens het internationale aanspreekpunt. Er werden intensieve contacten

onderhouden met diverse disciplines (overheidsdiensten, musea, veilinghuizen, handel) op het gebied van kunst en antiek. Door deze contacten had de Centrale ook een belangrijke verwijfsfunctie voor politie en justitie wanneer sprake was van diefstallen of bijvoorbeeld kunstvervalsingen.

Drs. Johan L. Meijering

Oud-politieman en voormalig kunstverzamelaar drs. Johan L. Meijering uit Groningen begint in 2003 de strijd aan tegen het vervalsen van kunst en de handel in valse kunst, in het bijzonder de kunstvervalsingen van De Ploeg die sinds 1990 op grote schaal op de markt zijn verspreid. Meijering werd door zijn voormalige vrienden het echtpaar Van Loenen uit Beilen opgelicht met de verkoop van valse schilderijen van de kunstkring 'De Groninger Ploeg,' startte in 2003 een civiele procedure om zijn geld terug te krijgen en deed in 2004 aangifte bij de politie in Drenthe wegens oplichting en valsheid in geschrifte van een taxatierapport.

Op 4 oktober 2006 gaf Meijering in eigen beheer uit: 'Mijn pleidooi inzake de Altink-affaire'. Dit pleidooi werd verzonden aan onder meer alle Nederlandse musea, galleries, beroepsorganisaties op het gebied van de beeldende kunst met het doel om een discussie in Nederland op gang te brengen over het thema kunstvervalsingen.

Naar aanleiding van vorengaande nam Meijering het initiatief om met een aantal gelijkgestemden te gaan brainstormen over het thema valse kunst, in het bijzonder gericht op de omvangrijke hoeveelheden valse 'Ploegschilderijen' die op de markt waren verschenen. Zo ontstond de 'Initiatiefgroep Ploegaffaire,' bestaande uit totaal zeven personen. De activiteiten van de 'Initiatiefgroep Ploegaffaire' zijn op 14 mei 2007 gestopt, nadat gebleken was dat er voor de beide stichtingen onvoldoende gekwalificeerde bestuursleden werden gevonden.

Op persoonlijke titel biedt Meijering op 13 juni 2007 het door hem samengestelde eerste exemplaar aan van het dossier 'Woensdag de Dertiende,' aan de voorzitter van de provinciale adviescommissie Omgeving en Milieu.

Op 5 juli 2007 biedt hij het eerste exemplaar aan van een tweede dossier 'Nachtmerrie van een kunstliefhebber' aan de voorzitter van de Provinciale Staten en commissaris van de koningin van de provincie

Groningen, de heer Hans Alders. Dit dossier wordt daarna verstuurd naar onder meer alle fracties van de politieke partijen van de tweede Kamer, Nederlandse musea en galleries.

In een persoonlijke brief op 18 juni 2007 doet Meijering een aantal voorstellen aan alle leden van de Tweede Kamer en verzoekt onder meer op de agenda van de Tweede Kamer te plaatsen:

Verandering dan wel aanpassingen van bestaande wetgeving om valse kunst in de Nederlandse samenleving te onttrekken aan het handelsverkeer met het doel:

- bescherming van ons Nationale kunstbezit,
- bescherming consument tegen list en bedrog.

3.2 ‘Rondom De Ploeg’, Groninger Zilverkamer in Appingedam, 12 november 2015



Eemsbode
5 november 2011

Appingedam – Tijdens de tentoonstelling Kleur en zilverkracht van het Hogeland in de Groninger Zilverkamer in Appingedam worden er twee lezingen gehouden.

De werken van onder andere ploeglid Johan Faber zijn op donderdag 12 november het decor van een duo-lezing over de Groninger Kunstkring De Ploeg. Donderdag 19 november staat een special over het Groninger kerkzilver op de agenda. Eind november is er voor de tweede maal in de jonge geschiedenis van de Zilverkamer een zilverweekend.

De lezing over De Ploeg komt voor rekening van Tjitske Regnery van galerie Ruigewaert in Niezijl en van kunstverzamelaar, schrijver en organisator drs Johan L. Meijering. Beiden hebben de nodige ervaring



met ploeg-schilderijen opgedaan en delen hun kennis graag met een breed publiek. De lezing draagt als titel Rondon De Ploeg en wordt ondersteund met beeldmateriaal.

De lezing over het Groninger kerkzilver wordt gegeven door oud-onderwijzer Menno Wieringa uit Loppersum. Zijn verhaal is een geheel geactualiseerde versie van de lezing die hij gaf in het kader van de tentoonstelling Schatten van Maarland, bijna een jaar geleden.

Beide lezingen beginnen 's avonds om 19.30 uur.

Correspondentie

Correspondentie

Meijering schreef in 2006 en 2007 vijf brieven aan: het Gerechtshof Leeuwarden, het management van de Kunstacademie Minerva, het Openbaar Ministerie Assen, de Provinciale Staten Staten van de provincie Groningen.

Op 26 november 2006 schreef hij een brief aan het bestuur van de Federatie Taxateurs Makelaars en Veilinghouders in roerende zaken (Federatie TMV). Citaat:

‘Als landelijke (koepel)organisatie heeft u ongetwijfeld veel contacten, ook met uw achterban, de landelijke taxateurs, makelaars en veilinghouders. N.a.v. bijgevoegd conceptmanifest zouden wij gaarne met u van gedachten willen wisselen. Het Manifest ‘De Ploeg-affaire’ roept dan ook allen, die verantwoordelijkheid dragen om de Ploeg als cultuurgoed te beheren, op om de krachten te bundelen.

Wij verzoeken u beleefd langs deze weg om steun voor ons initiatief en stellen het op hoge prijs om van u te mogen vernemen of u daartoe bereid bent en suggesties heeft. Wij houden ons van harte aanbevolen en zien uw reactie vol spanning tegemoet.’

2007

Brief aan leden Tweede Kamer

Op 18 juni 2007 diende Meijering bij alle leden van de Tweede Kamer een verzoek in om een zestal voorstellen op de agenda van de Tweede Kamer te plaatsen. Het betrof onder meer voorstellen om initiatieven te ontplooien om bestaande wetgeving te veranderen dan wel aan te passen om valse kunst in de Nederlandse samenleving te onttrekken aan het handelsverkeer met het doel:

- 1 bescherming van ons nationale kunstbezit
- 2 bescherming consument tegen list en bedrog.

Tevens verzocht hij een onderzoek in te stellen naar de tijdsduur van juridische procedures, zowel op straf- als civielrechtelijk terrein.

2010

In 2010 schreef Meijering twee brieven aan de directie van het Groninger Museum, t.a.v. de heer Kees van Twist, directeur en een brief aan het bestuur van de stichting Johan Dijkstra. Oók ontving hij in dat jaar twee brieven van de directeur van het Groninger Museum, de heer Kees van Twist.

2011

In 2011 ontving Meijering een brief van het bestuur van de stichting Johan Dijkstra.

5.1 Verzonden brieven

2006–2019

Inhoud

- 1 Brief van drs. Johan L. Meijering aan het management van de Kunstacademie Minerva, 25 november 2006
- 2 Brief van drs. Johan L. Meijering aan het bestuur van de Federatie Taxateur Makelaar en Veilinghouders (TMV), 26 november 2006
- 3 Brief van drs. Johan L. Meijering aan de Provinciale Staten van de provincie Groningen, 3 juni 2007
- 4 Brief van drs. Johan L. Meijering aan alle leden van de Tweede Kamer, Vertegenwoordigers Des Volks, 18 juni 2007
- 5 Brief van drs. Johan L. Meijering aan de Provinciale Staten van de provincie Groningen, 25 juni 2007
- 6 Brief van drs. J.L. Meijering aan de directie van het Groninger Museum t.a.v. de heer Kees van Twist, directeur te Groningen, 14 november 2010
- 7 Brief van drs. J.L. Meijering aan de directie van het Groninger Museum t.a.v. de heer Kees van Twist, directeur te Groningen, 28 november 2010
- 8 Brief van Kees van Twist, algemeen directeur van het Groninger Museum aan J.L. Meijering, Groningen, 2 december 2010
- 9 Brief van drs. J.L. Meijering aan de directie van het Groninger Museum t.a.v. de heer Kees van Twist, directeur te Groningen, 26 december 2010
- 10 Brief van drs. J.L. Meijering aan het bestuur van de Stichting Johan Dijkstra te Groningen, 26 december 2010
- 11 Brief van Kees van Twist, algemeen directeur van het Groninger Museum aan J.L. Meijering, Groningen, 30 december 2010
- 12 Brief van het bestuur van de Stichting Johan Dijkstra aan J.L. Meijering, Groningen, 14 maart 2011
- 13 Verweerschrift
- ???

1 Brief van drs. Johan L. Meijering aan het management van
de Kunstacademie Minerva
25 november 2006

Drs. Joh. L. Meijering
Nieuwe Boteringestraat 72
9712 PP Groningen
Tel. 050-3118888
06-53728157

Email:
johanmeijering@home.nl

Aan:
Het management van
de Kunstacademie Minerva
T.a.v.
Mevr. Mieke van den Broek-
Hanskamp
Postbus 1329
9700 BH Groningen

Groningen, 25 november 2006

Geachte mevr. Van den Broek,
Namens onze initiatiefgroep (6 personen) en in het bijzonder Henk Bodewitz (opsteller) doen wij u hierbij toekomen het concept-manifest 'De Ploeg-affaire'. In oktober j.l. mocht u ontvangen 'de Altink-affaire, mijn pleidooi', een eerste aanzet tot dit concept-manifest.
Op 18 oktober j.l. hadden wij hierover telefonisch contact.
Graag zouden Henk Bodewitz en ik namens onze initiatiefgroep met u een afspraak willen maken om over het onderwerp - zoals verwoord in bijgaand concept-manifest - met u hierover van gedachten te wisselen.
Als initiatiefnemers zijn wij ons bewust, dat de oprichting van een stichting en het in het leven roepen van een fonds, geheel afhankelijk is van een brede maatschappelijke steun, een steun die hard nodig is i.v.m. de niet eenvoudige problematiek.
Wij zijn in ieder geval bereid om de nodige tijd, energie en middelen voor dit doel beschikbaar te stellen. In principe is t.b.v. het op te richten fonds door particulieren inmiddels een bedrag van € 27.500 toegezegd. Alvorens met het 'manifest' naar buiten te treden, willen we eerst met een aantal (mogelijke) betrokkenen van gedachten wisselen.
Uw instituut neemt in deze o.i. een prominente plaats in. Voor zover ons bekend is onder meer Jan Altink bij uw instelling opgeleid en nadien als docent werkzaam geweest.

Eén van de ideeën die binnen onze initiatiefgroep leeft is om de mogelijkheden te onderzoeken van een afstudeeropdracht voor een groep studenten (Minerva; RuG/kunstgeschiedenis/rechten; Hanzehogeschool/business studies).

Gaarne vernemen wij van u of bereid bent ons te ontmoeten en u ruimte vrij kunt maken in uw ongetwijfeld volle agenda. Wij zien uit naar uw reactie.

Met vriendelijke groet, namens de initiatiefgroep,

(Johan Meijering)



2 Brief van drs. Johan L. Meijering aan het bestuur van
de Federatie Taxateur Makelaar en Veilinghouders (TMV)
26 november 2006

Drs. Joh. L. Meijering
Nieuwe Boteringestraat 72
9712 PP Groningen

Tel. 050-3118888
06-53728157
E-mail:
johanmeijering@home.nl

Aan:
Het bestuur van de Federatie
Taxateurs, Makelaars en
Veilinghouders (TMV)
T.a.v. het Algemeen Secretariaat
Mr. P.H. Ariës Kappers
Postbus 75510
1070 AM Amsterdam

Groningen, 26 november 2006

Geacht bestuur,

Namens onze initiatiefgroep - bestaande uit 6 personen - en in het bijzonder Henk Bodewitz (opsteller) doen wij u hierbij toekomen het concept-manifest 'de Ploeg-affaire'.

In oktober j.l. mocht u ontvangen 'De Altink-affaire, mijn pleidooi', een eerste aanzet tot dit concept-manifest.

Als initiatiefnemers zijn wij ons bewust, dat de oprichting van een stichting en het in het leven roepen van een fonds, geheel afhankelijk is van een brede maatschappelijke steun, een steun die hard nodig is i.v.m. de niet eenvoudige problematiek.

Wij - de leden van deze initiatiefgroep - zijn in ieder geval bereid om de nodige tijd, energie en middelen voor dit doel beschikbaar te stellen. In principe is t.b.v. het op te richten fonds door particulieren inmiddels een bedrag van € 27.500 toegezegd.

Eén van de ideeën die binnen onze initiatiefgroep leeft is om de mogelijkheden te onderzoeken van een afstudeeropdracht voor een groep studenten (Kunstacademie Minerva; Rijksuniversiteit Groningen: kunstgeschiedenis/rechten en Hanzehogeschool: business studies). Een afschrift van de brief aan het management van de Kunst Academie Groningen op 25 november j.l. met het verzoek voor een verkennend gesprek over dit onderwerp, gaat hierbij.

Als landelijke (koepel)organisatie heeft u ongetwijfeld veel contacten, ook met uw achterban, de landelijke taxateurs, makelaars en veilinghouders. N.a.v. bijgevoegd concept-manifest zouden wij gaarne met u van gedachten willen wisselen.

Het Manifest 'De Ploeg-affaire' roept dan ook allen, die verantwoordelijkheid dragen om de Ploeg als cultuurgood te beheren, op om de krachten te bundelen.

Wij verzoeken u beleefd langs deze weg om steun voor ons initiatief en stellen het op hoge prijs om van u te mogen vernemen of u daartoe bereid bent en suggesties heeft.

Wij houden ons van harte aanbevolen en zien uw reactie vol spanning tegemoet.

Met vriendelijke groet, namens de initiatiefgroep,

(Johan L. Meijering)

└──

3 Brief van drs. Johan L. Meijering aan de Provinciale Staten van
de provincie Groningen

3 juni 2007

Drs. J.L. Meijering
Nieuwe Boteringestraat 47-9
9712 PH Groningen

Tel. 050-3118888
06-53728157

Aan:
de Provinciale Staten
T.a.v. John Berkhout, Griffier
Martinikerkhof 12
9700 AP Groningen

Groningen, 3 juni 2007

Geachte heer Berkhout,

Op woensdag 13 juni a.s. ben ik voornemens om mijn dossier 'Altink-affaire I en II in vogelvlucht' beschikbaar te stellen aan de Provinciale Staten van de provincie Groningen. Dit omvangrijke dossier geeft een beschrijving van ontstane problemen van ons culturele erfgoed 'De Groninger Ploeg', periode 25 mei 1991 t/m 13 juni 2007.

Dit erfgoed wordt in toenemende mate bedreigd door 'vervalsingen' en de handel in 'valse' Ploeg-werken.

Met de provincie Groningen als belangrijke subsidieverstrekker en met een belangrijke taak om onze culturele erfgoederen te beschermen, stel ik het ten zeerste op prijs om het eerste exemplaar persoonlijk te mogen overhandigen aan de voorzitter van de Provinciale Staten, de heer Hans Alders. Gaarne verneem ik of dit mogelijk is en zo ja of dit op woensdagmiddag 13 juni a.s. schikt. En telefonisch verzoek heb ik onlangs reeds gedaan bij de secretaresse van de heer Alders.

Gaarne vernemend en met vriendelijke groet,

(Johan L. Meijering)

4 Brief van drs. Johan L. Meijering aan alle leden van de Tweede Kamer, Vertegenwoordigers Des Volks
18 juni 2007

Drs. J.L. Meijering
Nieuwe Boteringestraat 47-9
9712 PH Groningen

Tel. 050-3118888
06-53728157

Aan:
Alle leden van de Tweede Kamer,
Vertegenwoordigers Des Volks
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

Groningen, 18 juni 2007

Onderwerp: Strijd tegen verloedering in de Nederlandse samenleving

Verzoek: Zes voorstellen op de agenda van de Tweede Kamer te plaatsen. Initiatieven van een Nederlands staatsburger.

Geachte leden van de Tweede Kamer,

In aansluiting op een publicatie op de voorpagina van het Algemeen Dagblad op vrijdag 15 juni 2007 met de titel: 'Kabinet rekent op burger in strijd tegen verloedering' en onder verwijzing naar mijn bijgaande dossiers 'Nachtmerrie van een kunstliefhebber' (zie bijgaande CD) en 'Woensdag de Dertiende', verzoek ik u beleefd de volgende voorstellen op de agenda van de Tweede Kamer te plaatsen en de nodige stappen te ondernemen richting aanpassing dan wel verandering van bestaande besluiten/wetgeving en/of de noodzakelijke onderzoeken in te stellen:
I Verandering dan wel aanpassingen van bestaande wetgeving om valse kunst in de Nederlandse samenleving te onttrekken aan het handelsverkeer.

Doelen: 1 bescherming van ons nationale kunstbezit.

2 bescherming consument tegen list en bedrog.

(onderbouwing zie persbericht, d.d. 15 juni 2007 in dossier 'Woensdag de Dertiende.')

II 1 Het eenmalig instellen van een vuurwerkverbod in Nederland voor de jaarwisseling 2007-2008.

2 Het Vuurwerkbesluit veranderen dan wel aanpassen.

Doelen: a bescherming van de Nederlandse en niet-Nederlandse staatsburgers.

b voorkomen van een ramp met honderden gewonden en mogelijk weer dodelijke slachtoffers, enorme schade aan milieu.

(onderbouwing zie persbericht d.d. 1 juni 2007 in dossier 'Woensdag de Dertiende', pagina 108/109)

III Onderzoek instellen naar de verloedering binnen de Nederlandse overheidsinstellingen.

Doelen: bescherming (kandidaat) Nederlandse staatsburger tegen onrecht, machtsmisbruik, intimidatie, list en bedrog, onrechtmatig overheidshandelen.

(onderbouwing zie bijgaand dossier 'Woensdag de Dertiende', pagina 33 t/m 44 en 63 t/m 96)

IV Onderzoek instellen naar de effecten van inspraak van de Nederlandse staatsburger.

Toetsing van het 'spreekrecht voor burgers'.

(onderbouwing zie bijgaand dossier 'Woensdag de Dertiende')

V Onderzoek instellen naar bedreigingen met de dood via internet tegen Nederlandse en niet-Nederlandse staatsburgers in de Nederlandse samenleving.

(onderbouwing zie dossier 'Woensdag de Dertiende', blz. 12/13)

VI Onderzoek instellen naar de tijdsduur van juridisch procedures, op zowel straf- als civielrechtelijk terrein.

(onderbouwing zie dossiers 'Nachtmerrie van een kunstliefhebber' - pagina 72/73, 82/83 en 'Woensdag de Dertiende'.)

Wens u allen veel wijsheid toe in het nemen van de juiste voorstellen en beslissingen. Net zo als het kabinet Balkenende rekent op de burger in haar strijd tegen verloedering, rekent de burger op een serieuze aanpak door het kabinet van de gesignaleerde terreinen in onze

samenleving. Geen (mooie) woorden dus maar daden, te beginnen binnen de eigen overheidsorganen.

Met dank voor uw aandacht en vriendelijke groet,

Drs. Johan L. Meijering



5 Brief van drs. Johan L. Meijering aan de Provinciale Staten van
de provincie Groningen
25 juni 2007

Drs. J. L. Meijering
Nieuwe Boteringestraat 47-9
9712 PH Groningen

Aan: de Provinciale Staten
van de provincie Groningen
Martinikerkhof 12
9700 AP Groningen

Onderwerp: Valse kunst.
Bedreiging culturele erfgoed kunstkring 'De Groninger Ploeg'.
Een initiatief van een burger.

Groningen, 25 juni 2007

Aan de leden van de Provinciale Staten,
Het vervalsen van kunst dan wel de handel in valse kunst vormt een
reële bedreiging voor onze Nederlandse culturele erfgoederen, zoals die
van de noordelijke kunstkring 'De Groninger Ploeg'. Het Groninger
Museum heeft een omvangrijke collectie van het oeuvre van deze
kunstkring en zelfs een eigen afdeling.
Met verwijzing naar pagina 26 van bijgaand dossier 'Woensdag de
Dertiende' is de provincie Groningen één der belangrijkste subsidie-
verstrekkers aan het Groninger Museum met een structurele subsidie
van jaarlijks ca. 1 miljoen euro.
Het is belangrijk, dat zowel de subsidieverstrekker als de belasting-
betalende burger op de hoogte is van wat zich werkelijk in het 'veld'
afspeelt.
Bijna 20 jaar wordt het werk van de kunstkring 'De Groninger Ploeg'
in diskrediet gebracht door een stroom van (vermeende) vervalsingen
die in de reguliere kunsthandel en op kunstveilingen wordt aangeboden.
Inmiddels circuleren enige honderden valse Ploegwerken binnen het
Noord Nederlandse dan wel Nederlandse kunstcircuit.
Voor inhoudelijke informatie verwijs ik u naar de aan u beschikbaar
gestelde dossiers 'Nachtmerrie van een kunstliefhebber' en 'Woensdag
de Dertiende' (zie bijgevoegde CD aan de binnenzijde van de

achterkant opgenomen) en naar bijgaand persbericht van 15 juni 2007. In het bijzonder verwijs ik u naar een aantal vraagstellingen, die ten aanzien van dit maatschappelijke probleem zijn opgenomen op pagina 27 van dossier 'Woensdag de Dertiende' en naar pagina 15 t/m 19 met de titel 'Mijn pleidooi inzake de Altink-affaire', opgenomen in het dossier 'Nachtmerrie van een kunstliefhebber' (zie bijgevoegde CD).

Verzoek

1 Ik verzoek u beleefd dit onderwerp te plaatsen op de agenda van de Provinciale Staten en te onderzoeken welke maatregelen er genomen kunnen worden om ons cultureel kunstbezit nu en in de toekomst te beschermen en of er initiatieven kunnen worden genomen richting wetgeving om valse kunst te onttrekken uit het handelsverkeer.

Tevens verzoek ik u naar aanleiding van mijn in het dossier 'Woensdag de Dertiende' opgenomen brief d.d. 15 juni 2007 aan de Provinciale Staten van Groningen:

2 Onderzoek in te stellen door een extern bureau om te kijken op welke wijze binnen de provincie Groningen besluitvorming feitelijk plaats vindt.

Wat is het democratisch gehalte daarvan. Op welke wijze vindt besluitvorming door het college van Gedeputeerde Staten van Groningen plaats?

Wat gebeurt er met de adviezen van de provinciale adviescommissies?

Kan een provinciale adviescommissie buiten spel worden gezet?

Hoe serieus wordt de inbreng van de burger genomen? Heeft de burger werkelijk inbreng of is het horen van de burger een klucht, schijnvertoning, lucht en alléén maar lastig?

Zijn de rechten van de burger feitelijk voldoende gewaarborgd?

Ik verwijs u hierbij naar de in mijn dossier opgenomen publicatie op de voorpagina van het Algemeen Dagblad op vrijdag, 15 juni 2007: 'Kabinet rekent op burger in strijd tegen verloedering'.

Kortom, op welke wijze gaan wij wérkelijk met elkaar om in de provincie Groningen?

Met dank voor uw aandacht en vriendelijke groet,

(Drs. Johan Lourens Meijering)

Bijlagen:

- 1 Persbericht Altink-affaire II, d.d. 15 juni 2007. (zie achterin dossier 'Woensdag de Dertiende')
- 2 Dossier 'Nachtmerrie van een kunstliefhebber' (zie bijgevoegde CD)
- 3 Dossier 'Woensdag de Dertiende'
- 4 CD opgenomen aan de binnenzijde van de achterkant van dossier 'Woensdag de Dertiende' met daarop de complete Altink-affaire (de onder 2 en 3 genoemde dossiers).



6 Brief van drs. J.L. Meijering aan de directie van het Groninger Museum, t.a.v. de heer Kees van Twist, directeur te Groningen
14 november 2010

Drs. J.L.Meijering
Ebbingedwinger 9
9712 MA Groningen
Tel. 050 -3118888
06 -53728157

Email: johanmeijering@home.nl
www.johanmeijering.com

Aan: de directie van
het Groninger Museum
t.a.v. de heer Kees van Twist,
directeur
Postbus 90
9700 ME Groningen

Onderwerp: Valse 'Ploegschilderijen'

Verzoek: Aanvullend deskundigenverslag ten behoeve van de gerechtelijke civiele procedure in hoger beroep bij het Gerechtshof te Leeuwarden

Groningen, 14 november 2010

Geachte heer Van Twist,

Hierbij verzoek ik u beleefd om:

- 1 Een aanvullend deskundigenrapport over 5 omstreden 'Ploegschilderijen' die thans onderwerp van discussie zijn in zowel een civielrechtelijke als (op dit moment gedeeltelijk) in een strafrechtelijke procedure;
- 2 Ondersteunen van een aanvraag om een technisch onderzoek (opstellen juiste onderzoeksvragen in relatie met het juiste onderzoeksmateriaal), in samenwerking met het bestuur van de Federatie Taxateurs, Makelaars en Veilingmeesters en de door dit bestuur ingestelde Commissie ter bestrijding van valse kunst
- 3 Participatie in een overleg met betrokken personen/partijen:
 - Dr. Han Steenbruggen, directeur-conservator museum Belvédère te Heerenveen
 - Een vertegenwoordiger van de directie van het Groninger Museum

- Een vertegenwoordiger van het bestuur van de Federatie Taxateurs, Makelaars en Veilingmeesters en de door dit bestuur ingestelde Commissie ter bestrijding van valse kunst
- Een wetenschappelijk onderzoeker die een technisch onderzoek zal uitvoeren
- Mr. P.J. Koerts (Trip advocaten en Notarissen te Groningen) en drs. J.L. Meijering

Achtergrondinformatie:

Op verzoek van het bedrijf Koop Holding BV heeft dr. Han Steenbruggen, destijds in de functie van conservator van het Groninger Museum, in juni 2002 in eerste instantie één en vervolgens in totaal 10 'Ploegschilderijen' (Bijlage 1:Verslag van bevindingen) beoordeeld.

Mede op basis van dit verslag heb ik deze schilderijen die ik als particuliere verzamelaar verkocht had aan het bedrijf Koop Holding BV direct teruggenomen en het bedrijf gecompenseerd.

Alle tien schilderijen waren door mij gekocht bij het echtpaar Van Loenen. Deze hadden alle werken als authentieke werken verkocht. Dit blijkt ook uit de gesloten koopovereenkomsten. Het echtpaar Van Loenen blijft van mening dat alle werken authentiek zijn.

Het echtpaar Van Loenen wilde de tien schilderijen niet terugnemen en mij compenseren.

Daarna ben ik als eisende partij een civiele rechtszaak gestart met het doel om de destijds gesloten koopovereenkomsten met de verkopende partij te ontbinden.

Na een jarenlange procedure ben ik door de Rechtbank Assen in eerste aanleg niet in het gelijk gesteld.

Thans speelt deze zaak in hoger beroep bij het Gerechtshof Leeuwarden. Zaaknummer 107.002.669/01

Inmiddels loopt er óók een strafrechtelijk onderzoek. Twee van de vijf omstreden schilderijen zijn door justitie in beslag genomen ('Blauw Borgje', gesign. 'Johan Dykstra' en 'Gronings landschap' gesign. 'J. Altink').

De media volgt deze zaak op de voet. Onder meer zijn er over deze kwestie twee uitzendingen in het programma NOVA geweest, op 20 februari 2008 en op 15 juni 2010. Een gedeelte van de uitzending op 20 februari 2008 is opgenomen in het Groninger Museum, alwaar een reactie is gegeven op de tien omstreden 'Ploegschilderijen' door ondermeer dr. Han Steenbruggen, voormalig conservator van het Groninger Museum. Zowel de Rechtbank Assen in eerste instantie als het Gerechtshof Leeuwarden hebben bepaald dat de eisende partij moet bewijzen dat de omstreden 'Ploegschilderijen' vals zijn.

In eerste aanleg zijn de 10 omstreden 'Ploegschilderijen' in het geding gebracht.

In de thans lopende civiele procedure is dit teruggebracht naar vijf schilderijen, omdat bij twee (F. Buunk en dr. Han Steenbruggen) van de vele geraadpleegde deskundigen (geringe) twijfel bij deze werken is ontstaan/blijven bestaan.

Over de valsheid van de vijf schilderijen die thans in het geding zijn bestaat bij alle geraadpleegde deskundigen geen enkele twijfel. Er is sprake van een algehele consensus.

Op 16 juni 2010 zijn zowel de eisende partij als de gedaagden door het Gerechtshof Leeuwarden gehoord in een pleidooizitting.

Op 28 september heeft het Gerechtshof middels een tussenarrest bepaald dat de eisende partij uitgenodigd wordt om aanvullend bewijs te leveren.

Het thans ingediende bewijs is vooralsnog onvoldoende. De bevindingen/rapporten door diverse deskundigen opgesteld zijn volgens het Gerechtshof te weinig specifiek en te algemeen van strekking.

Het aanvullend bewijs kan worden geleverd middels het verhoren van onder meer deskundigen of door het uitbrengen van één of meer deskundigenbericht(en).

Het Gerechtshof Leeuwarden twijfelt thans over de juistheid van het oordeel van de deskundigen. Citaat:

'Daarbij komt dat Meijering door de vermindering van zijn vordering de twijfel omtrent de juistheid van het oordeel van die deskundigen

over de valsheid van de nog in het geding zijnde werken eerder heeft doen toe-, dan afnemen.’

Het Gerechtshof Leeuwarden heeft in een vervroegd tussenarrest bepaald dat op zowel dinsdag 8 als dinsdag 15 februari 2011 deskundigen in deze zaak zullen worden verhoord.

In eerste instantie zullen zeven deskundigen worden opgeroepen. Eén van de deskundigen die zal worden verhoord is uw voormalig conservator, dr. Han Steenbruggen, thans directeur-conservator van het museum Belvédère te Heerenveen.

Vier bij de federatie TMV aangesloten leden zullen eveneens door de rechters worden verhoord.

De volgende veilinghuizen/leden van de Federatie Taxateurs Makelaars en Veilinghouders zijn bij deze zaak betrokken:

- Christie’s Amsterdam BV – mevrouw drs. J.C. Homan-Van der Heide
- Venduhuis Utrecht BV – dhr. C. Buijsert uit Utrecht
- dhr. Auke van der Werf uit Amsterdam
- dhr. J.R.H. van den Hende uit Haren
- dhr. F. Buunk uit Ede
- dhr. Mr. Mark Smit uit Ommen

Volgens de website van de Federatie www.federatie-tmv.nl telt de Federatie ruim 300 leden en beoogt: (Citaat)

‘Kennis, kwaliteit en betrouwbaarheid dat zijn begrippen waar het om draait. Binnen een Verenigd Europa is het handhaven van strenge kwaliteitseisen voor onze beroepsgroepen van het grootste belang. Daarom moeten al onze leden gecertificeerd zijn. Leidde het behalen van het vakexamen vroeger tot beëdiging op nationaal niveau, tegenwoordig leidt dit tot certificatie op internationaal niveau.’

In 2008 is door het bestuur van de Federatie TMV opgericht de ‘Commissie ter bestrijding van valse kunst’. Voor zover bekend is het doel van deze commissie een bijdrage te leveren in de bestrijding van valse kunst.

Gelet op het feit dat in deze kwestie zowel in eerste aanleg als in tweede aanleg door verschillende rechters (Assen/Leeuwarden) twijfels

worden geuit over het oordeel van deskundigen, terwijl deze zelfde rechters bij het bepalen van een vonnis afhankelijk zijn van de visie van deskundigen, verzoek ik u beleefd de onder 1 t/m 3 genoemde bijdragen te leveren in deze langdurige zaak.

Een door het Groninger Museum opgesteld aanvullend deskundigenrapport kan de nodige onderbouwing geven die de drie rechters nodig hebben om tot een juist oordeel te komen.

Met een dergelijk deskundigenbericht (deadline maandag 24 januari 2011) zijn de rechters naar mijn mening ook beter in staat om tijdens het verhoor van in totaal zeven deskundigen beter in te gaan op de problematiek en kunnen beter voorbereid met de juiste vraagstellingen komen, voor zover dit dan nog nodig blijkt te zijn.

Inmiddels is uit mijn onderzoek naar voor komen dat er honderden schilderijen zijn vervalst van schilders van de ‘Groninger Ploeg,’ in het bijzonder van de schilders Jan Altink en Johan Dijkstra.

Ook onze Oosterburen kampen thans met grote problemen die de kunstwereld ernstig in verlegenheid brengen en schaden. Ik verwijs u in dit verband op het artikel in ‘De Volkskrant’ op september 2010. Citaat: ‘Kunstschandaal schokken Duitse kunstwereld’.

Ook van recente berichten uit Portugal met dezelfde strekking kun je niet echt vrolijk van worden!

Tot slot wil ik nog vermelden dat volgens iemand uit de kunstwereld onlangs 30 tekeningen zijn geveild en gesigneerd met ‘J. Altink’ bij het veilinghuis ‘De Oprechte Veilingen BV’ in Haarlem. Vervolgens worden deze werken op internet aangeboden als authentieke werken.

Kortom, naar mijn oprechte mening geen positieve ontwikkelingen. Slecht voor iedereen!

Niet alleen schadelijk voor de kunsthandel en verzamelaars/kopers van kunst, maar (in)direct – in de toekomst – voor de museale wereld.

Met een tentoonstelling over Jan Altink in vermoedelijk de zomer van 2011 in aantocht, lijkt het mij belangrijk dat alles in het werk zou moeten worden gesteld om aan een bedreiging van onze culturele

erfgoederen, in dit geval van 'De Ploeg' paal en perk te stellen. In mijn optiek kan dit bereikt worden door uitwisseling van ervaringen, een bundeling van krachten. Ook is het daarbij van belang dat een ieder die bij deze zaak betrokken is, zijn of haar verantwoordelijkheid neemt en draagt.

Tot mijn spijt kan ik niet anders concluderen dat er vanaf 1991 met het in grote getale uitbrengen van valse Ploegschilderijen, maar één partij aan de touwtjes trekt: De partij die nu bijna 20 jaar kans ziet om iedereen voor de gek te houden, oplicht, bedriegt en zelf (hoogstwaarschijnlijk) de vervalser is en die een spoor van ellende achterlaat. Het is niet alleen in ons persoonlijk belang, maar ook een maatschappelijk belang dat dit eindelijk wordt gestopt en na zoveel jaren klip en klaar duidelijk wordt hoe deze affaire in elkaar steekt.

Zou u zo vriendelijk willen zijn tot slot antwoord te geven op de volgende vraagstellingen:

- 1 Heeft Jan Altink uitsluitend met olieverf geschilderd en nooit acrylverf gebruikt?
- 2 Heeft Jan Altink ooit wel eens een tweeluik geschilderd?
N.B. Vorige week is ontdekt dat twee schilderijen die op geheel verschillende tijdstippen door het Groninger Museum (in 1991 en 2002) als vals waren verklaard, één compositie vormen (zie foto's bijlage). Beide schilderijen zijn door Cor van Loenen respectievelijk op de veiling gebracht en verkocht.
- 3 Heeft u in uw collectie schilderijen van Jan Altink schilderijen die zijn gedateerd en waarbij het cijfer 4 staat vermeld en zijn er in het bijzonder schilderijen in het Groninger Museum die in 1954 door Jan Altink zijn gemaakt en gesigneerd met '54 (zie bijlage).

Ik zie uw reactie met belangstelling tegemoet. Met vriendelijke groeten

Drs. Johan L. Meijering

Bijlagen:

- 1 Verslag van bevindingen. Een beoordeling van 9 'Ploegschilderijen' door dr. Han Steenbruggen, voormalig conservator Groninger Museum.

Het verslag is opgemaakt door een medewerker van het bedrijf Koop Holding BV te Groningen en door dr. Han Steenbruggen ondertekend op 14 juni 2002.

2 Twee schriftelijke reacties van Kunsthandel/galerie Richard Ter Borg uit Groningen op 12 en 18 juli 2002.

Afschrift verzonden aan:

- Dr. Han Steenbruggen
- Het bestuur van de Federatie TMV / Commissie ter bestrijding van valse kunst
- Mr. P. Koerts, Trip Advocaten te Groningen



7 Brief van drs. J.L. Meijering aan de directie van het Groninger Museum, t.a.v. de heer Kees van Twist, directeur te Groningen
28 november 2010

Drs. J.L. Meijering	Aan: de directie van
Ebbingedwinger 9	het Groninger Museum
9712 MA Groningen	t.a.v. de heer Kees van Twist,
Tel. 050 -3118888	directeur
06 -53728157	Postbus 90
Email: johanmeijering@home.nl	9700 ME Groningen
www.johanmeijering.com	

Onderwerp: Valse 'Ploeg'schilderijen'

Verzoek: Aanvullend deskundigenverslag ten behoeve van de gerechtelijke civiele procedure in hoger beroep bij het Gerechtshof te Leeuwarden

Groningen, 28 november 2010

Geachte heer Van Twist,

Wellicht heeft u nog geen kans gezien om mijn bijgaande brief van 14 november j. te bekijken en te beantwoorden.

In aansluiting op deze brief verzoek ik u nogmaals vriendelijk om al uw medewerking te verlenen.

Vanaf 1991 heeft het Groninger Museum op verschillende tijdstippen en voor verschillende belang- hebbenden 'Ploeg'schilderijen onderzocht.

In 1991 werd het schilderij 'Landweg Westerwolde,' gesigneerd J. Altink door het Groninger Museum vals verklaard.

Op basis van deze bevinding heeft de heer J.R.H. van den Hende, voormalig directeur van het Venduhuis Van den Hende te Groningen, de koper van dit schilderij gecompenseerd met een bedrag van 12.000 gulden, vermeerderd met het veilinggeld.

Dit schilderij was door de heer C. van Loenen uit Beilen ingebracht met de opdracht om dit schilderij te veilen.

In 1999 heeft het Groninger Museum de schilderijen 'Blauw Borgje' en 'Gronings landschap' vals verklaard.

Op basis van deze bevindingen heeft de heer H. Overtoom uit Soest – in december 2008 overleden – besloten om deze beide schilderijen niet aan te kopen en ze terug te geven aan de eigenaren, het echtpaar Van Loenen uit Beilen.

Daarna, eveneens in 1999, heeft het Groninger Museum deze beide schilderijen opnieuw vals verklaard. Op basis van deze bevindingen heeft kunsthandel Simonis en Buunk uit Ede besloten om deze beide schilderijen terug te verkopen aan het echtpaar Van Loenen uit Beilen.

In 2002 zijn deze beide schilderijen wederom door het Groninger Museum vals verklaard, samen met drie andere 'Ploegschilderijen'. Bij vijf andere 'Ploegschilderijen' werd vermoed dat deze vals waren. Op basis van deze bevindingen heeft ondergetekende deze schilderijen terug genomen van het bedrijf Koop Holding BV te Groningen en dit bedrijf volledig gecompenseerd.

Alle genoemde schilderijen blijken afkomstig te zijn uit één en dezelfde bron: het echtpaar Van Loenen uit Beilen.

Zowel de heer H.R.H. van den Hende uit Haren, de heer H. Overtoom uit Soest en kunsthandel Simonis en Buunk bleken in staat om op grond van de expertise van het Groninger Museum, hun conclusies te trekken:

Eén gedupeerde werd daardoor gecompenseerd, een koop-in-woording, werd verijdeld en een aankoop werd teruggedraaid.

Kortom, niets dan lof voor de expertise van het Groninger Museum!

In de rechtszaak die nu aan de orde is, ben ik zo vrij om nogmaals een dringend beroep te doen op de thans aanwezige know-how binnen het Groninger Museum en schriftelijk te motiveren waarom de vijf schilderijen die in het geding zijn, vals zijn.

Het in 2002 opgesteld verslag van bevindingen over de omstreden ‘Ploeg’-schilderijen is voor de rechtszaak die thans speelt te kort om de bocht en daarmee onvoldoende. De drie rechters hebben meer uitleg nodig om te kunnen begrijpen waarom deze schilderijen vals zijn en dat is, lijkt mij, in een rechtszaak waar belangen op het spel staan, volstrekt begrijpelijk.

Inmiddels heb ik begrepen, dat de kennis over De Ploeg ná 2002 aanzienlijk is toegenomen.

In het jaarboek 2005 van het Groninger Museum is opgenomen het artikel ‘Voorbij ruimte en tijd. Een speurtocht in de meerdimensionale ruimte naar vals en echt, met als voorbeeld De Ploeg.’

Onder auspiciën van Dr. Ir. J.C.A. van der Lubbe, projectleider is er in samenwerking met het Groninger Museum (en in een later stadium de Stichting Johan Dijkstra en Kusthandel Hofsteenge uit Groningen) door de TH Delft jarenlang onderzoek gedaan. In de periode van 01-01-2003 tot 17-12-2009 is er een computerprogramma ontwikkeld. Aan de hand van dit systeem zijn de karaktereigenschappen geanalyseerd van de in de computer ingevoerde schilderijen van Jan Altink, Johan Dijkstra en Jan Wiegers.

Citaat Dr. Ir. J.C.A. van der Lubbe:

‘We maken een scan van een schilderij en laden die in de computer. Per schilderij stelt de computer in totaal 255 kenmerken vast wat betreft kleurgebruik, contrast, textuur, penseelstreek, compositie.’

Het lijkt een geweldige doorbraak met de vraag of drie van de vijf omstreden schilderijen op deze wijze onderzocht kunnen worden. Het gaat hierbij om twee schilderijen, gesigneerd met J. Altink (‘Het Reitdiep’ en ‘Heuvellandschap’) en één schilderij, gesigneerd met Dykstra. (‘Roggestompen’)

In dit vorenvermelde artikel wordt ook naar voren gebracht, dat het produceren van valse kunst een lucratieve bezigheid is, vooral als het schilderijen betreft die op dat moment gewild en gezocht zijn.

Ook wordt genoemd dat ‘het detecteren van valse kunst van groot belang is. Niet alleen om economische redenen en omdat we oplichters willen pakken. Ook vanuit kunsthistorisch perspectief is het van grote betekenis te weten welke schilderijen nu wel echt zijn en welke niet.’

We zien uit naar uw reactie.

Met vriendelijke groeten

Drs. Johan L. Meijering



8 Brief van Kees van Twist, algemeen directeur van het Groninger Museum aan J.L. Meijering, Groningen
2 december 2010

Groninger Museum

Ors. J.L. Meijering
Ebbingedwinger 9
9712 MA Groningen

Groningen 2- 12-2010

betreft: valse 'Ploegschilderijen'

Geachte heer Meijering,

Naar aanleiding van uw brief van 14 november 2010, aangevuld met uw brief van 28 november 2010, waarin u verzoekt om verstrekking van een aanvullend deskundigenverslag ten behoeve van de gerechtelijke civiele procedure in hoger beroep bij het gerechtshof in Leeuwarden, bericht ik u als volgt.

Het Groninger Museum voelt zich niet geroepen een rol in deze zaak te spelen en wenst buiten dit dispuut te blijven.

Kees van Twist, Algemeen directeur



9 Brief van drs. J.L. Meijering aan de directie van het Groninger Museum, t.a.v. de heer Kees van Twist, directeur te Groningen
26 december 2010

Drs. J.L. Meijering
Ebbingedwinger 9
9712 MA Groningen
Tel. 050 -3118888
06 -53728157

Email: johanmeijering@home.nl
www.johanmeijering.com

Aan: de directie van
het Groninger Museum
t.a.v. de heer Kees van Twist,
directeur
Postbus 90
9700 ME Groningen

Onderwerp: Verzoek om informatie

Groningen, 26 december 2010

Geachte heer Van Twist,

Bij de op 31 december 2009 gewijzigde akte vermeld onder 'a' van de Stichting Groninger Museum voor Stad en Lande, gevestigd te Groningen, verleden voor mr. H. Brouwer te Groningen is het doel van het museum onder meer 'het geven van voorlichting in de meest ruime zin van het woord'

Zoals u uit eerdere correspondentie is bekend, doe ik in het kader van een gerechtelijke procedure onderzoek naar de Ploegschilders Jan Altink en Johan Dijkstra.

Gelet op de doelstelling van uw stichting verzoek ik beleefd of u de volgende vraagstellingen wilt beantwoorden:

- 1 Hoeveel authentieke schilderijen van Jan Altink en Johan Dijkstra heeft de Stichting Groninger Museum voor Stad en Lande, gevestigd te Groningen, thans in haar bezit?
- 2 Heeft Jan Altink uitsluitend met olieverf geschilderd en nooit acrylverf gebruikt?
- 3 Heeft Jan Altink ooit een tweeluik geschilderd?
- 4 Heeft u in uw collectie schilderijen van Jan Altink die zijn gedateerd

en waarbij het cijfer 4 staat vermeld en zijn er in de collectie van het Groninger Museum schilderijen van Jan Altink die zijn gedateerd met '54?

5 Zou u tenslotte ook zo vriendelijk willen zijn om de 255 kenmerken van de eigenschappen van de Ploegschilders Jan Altink, Johan Dijkstra en Jan Wiegers, beschikbaar te stellen, die ontdekt zijn middels het 'Authentic-onderzoek', dat op 17 december 2009 is afgesloten.

Sinds kort is mij bekend, dat het Groninger Museum jarenlang, in de periode van 2002 tot 2007, diverse wetenschappelijke onderzoeken heeft verricht en ook heeft meegewerkt aan diverse landelijke wetenschappelijke onderzoeken op dit gebied. In deze periode zijn door het Groninger Museum en ook elders in het land vele Ploegschilderijen van eerdergenoemde Ploegschilders onderzocht.

Ik heb begrepen, dat vanaf 2002 er door diverse wetenschappers verbonden aan verschillende wetenschappelijke instituten in samenwerking met het Groninger Museum jarenlang onderzoek is gedaan bij Ploegschilderijen. Ook particuliere instellingen en galeriehouders hebben hieraan meegewerkt, zoals de Stichting De Ploeg, de Stichting Johan Dijkstra, kunsthandel Hofsteenge en kunsthandel/galerie Richard Ter Borg uit Groningen.

Dit heeft geleid tot nog meer kennis, de uitgifte van een boek, twee proefschriften en een uitbreiding van het aantal Nederlandse promovendi met twee.

Via een computermodel zijn de eigenschappen geïnventariseerd van de Ploegschilders Jan Altink, Johan Dijkstra en Jan Wiegers en 255 kenmerken vastgesteld, zoals kleurgebruik, contrast, textuur, penseelstreek, en compositie. Al deze onderzoeken worden maatschappelijk relevant geacht. De kosten van slechts één van deze onderzoeken, het Authentic-project bedroeg Euro 316.655,00,

Graag zie ik de beantwoording van mijn - maatschappelijk relevante - vragen met belangstelling tegemoet.

Met vriendelijke groeten
Drs. Johan L. Meijering

10 Brief van drs. J.L. Meijering aan het bestuur van de Stichting Johan
Dijkstra te Groningen
26 december 2010

Drs. J.L. Meijering
Ebbingedwinger 9
9712 MA Groningen
Telefoon 050 -3118888
06 -53728157
Email: johanmeijering@home.nl
www.johanmeijering.com

Aan: het bestuur van de
Stichting Johan Dijkstra
Oude Middelhorst 7
9751 TK Haren (Gr.)

Onderwerp:

Twee omstreden schilderijen, Gesigneerd met (Johan) Dykstra

Verzoek: Reactie op twee omstreden schilderijen ten behoeve van een
gerechtelijke civiele procedure in hoger beroep bij het Gerechtshof te
Leeuwarden.

Groningen, 26 december 2010

Geachte bestuur,

Vanaf begin 2003 ben ik - als eisende partij - verwickeld in een civiele
gerechtelijke procedure. Deze procedure speelt thans in hoger beroep
bij het Gerechtshof Leeuwarden. In het geding zijn vijf omstreden
'Ploegschilderijen'. Drie schilderijen zijn gesigneerd met 'J. Altink' en
twee met (Johan) Dykstra.

Op 16 juni 2010 zijn zowel de eisende partij als de gedaagden door het
Gerechtshof Leeuwarden gehoord in een pleidooizitting.

Het Gerechtshof Leeuwarden heeft in een vervroegd tussenarrest
bepaald dat op zowel dinsdag 8 als dinsdag 15 februari 2011
deskundigen in deze zaak zullen worden verhoord. In eerste instantie
zullen acht deskundigen worden opgeroepen.

Het thans ingediende bewijs in deze zaak blijkt vooralsnog onvol-
doende.

De bevindingen/rapporten door diverse deskundigen opgesteld zijn
volgens het Gerechtshof te weinig specifiek en te algemeen van
strekking.

Het aanvullend bewijs kan worden geleverd middels het verhoren van
onder meer deskundigen of door het uitbrengen van één of meer
deskundigenbericht(en).

De drie rechters hebben meer uitleg nodig om te kunnen begrijpen
waarom deze schilderijen vals zijn en dat is, lijkt mij, in een rechtszaak
waar belangen op het spel staan, volstrekt begrijpelijk.

In de rechtszaak die nu aan de orde is, ben ik zo vrij om een beroep te
doen op de kennis over de schilder Johan Dijkstra - mede-oprichter
van de Groninger Kunstkring 'De Ploeg' - binnen uw Stichting.

Ik heb inmiddels begrepen dat uw stichting de nalatenschap van Johan
Dijkstra bijeen heeft gebracht en verzorgt, bestaande uit ca. 5.000
werken en dat u - met een bijdrage van onder meer uw voorzitter de
heer Van der Ploeg - in 1996 het boek 'Johan Dijkstra, 1896-1978'
heeft uitgegeven.

Ook heeft uw bestuur ter gelegenheid van de herdenking van Johan
Dijkstra's honderdste geboortedag het initiatief genomen voor een
tentoonstelling die een overzicht biedt van het omvangrijke en veel-
zijdige oeuvre, en voor een uitgebreide monografie over het leven van
Johan Dijkstra en zijn werk. Van 8 december 1996 tot 2 februari 1997
gehouden in het Groninger Museum.

Gelet op al uw ervaringen zou ik graag ook aan u de twee omstreden
schilderijen aan u willen voorleggen.

Zou u zo vriendelijk willen zijn om de twee omstreden 'Dijkstra'-
schilderijen te bekijken en indien mogelijk een oordeel te geven ten
aanzien van de authenticiteit.

Onlangs heb ik uw voorzitter, de heer C.P.J. van der Ploeg per email
over deze zaak geïnformeerd.

Inmiddels is uit mijn verkennende onderzoek naar voren gekomen, dat
er helaas honderden schilderijen zijn vervalst van schilders van de

‘Groninger Ploeg’ en in omloop gebracht, in het bijzonder van Jan Altink en Johan Dijkstra.

In de doelstelling van uw Stichting is uw streven er op gericht om de belangstelling voor de werken van met name Johan Dijkstra te bevorderen.

Tot mijn spijt kan ik niet anders concluderen dat het culturele erfgoed, waaronder het oeuvre van Johan Dijkstra behoort, ernstig wordt bedreigd en veel (kunsthistorische) schade aanricht.

Ik hoop op uw medewerking in deze en oprecht dat positieve krachten worden gebundeld om de aanvallen door kunstvervalser(s) op de nalatenschap van onder meer Johan Dijkstra, thans en in de toekomst, te pareren.

Ik wens u succes met uw werkzaamheden en zie uw reactie graag tegemoet. Met vriendelijke groeten

Drs. Johan L. Meijering

Bijlage:

Foto's van twee omstreden 'Ploegschilderijen', gesigneerd met (Johan) Dykstra

└───

11 Brief van Kees van Twist, algemeen directeur van het Groninger Museum aan J.L. Meijering, Groningen
30 december 2010

Groninger Museum

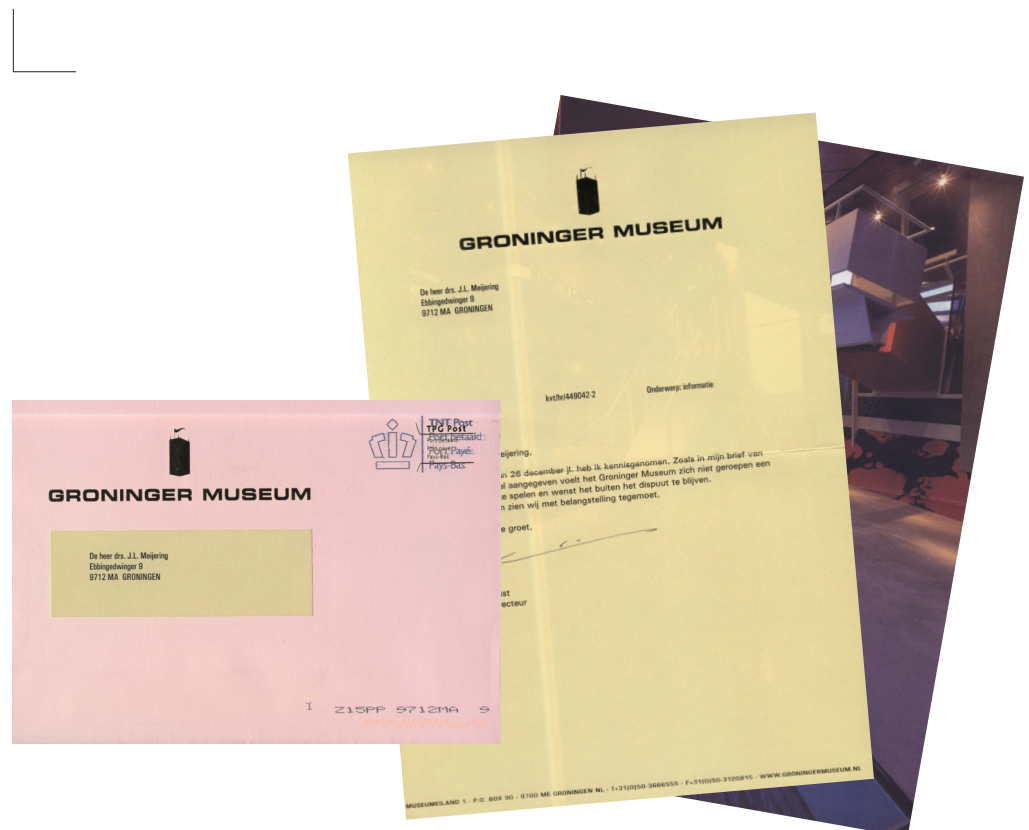
De heer drs. J.L. Meijering
Ebbingedwinger 9
9712 MA Groningen

30 december 2010

Onderwerp: informatie

Geachte heer Meijering,
Zoals in mijn brief van 2 december jl. al aangegeven voelt het Groninger Museum zich niet geroepen een rol in uw zaak te spelen en wenst het buiten het dispuut te blijven.
Uw bevindingen zien wij met belangstelling tegemoet.

Met vriendelijke groet,
Kees van Twist, Algemeen directeur



12 Brief van het bestuur van de Stichting Johan Dijkstra aan
J.L. Meijering, Groningen
14 maart 2011

Postbus 9529
9703 LM Groningen

Aan de heer drs. J.L. Meijering
Ebbingedwinger 9
9712 MA Groningen

Groningen, 14 maart 2011

Geachte heer Meijering,

Onlangs - de eerste gelegenheid sinds de brief is binnengekomen - is in het bestuur van de Stichting Johan Dijkstra uw schrijven van 26 december 2010 besproken. U maakt daarin gewag van een e-mail aan onze voorzitter omstreeks diezelfde tijd, maar die heeft hij onder zijn e-mailbestanden niet kunnen terugvinden.

Hoe dat ook zij, onze Stichting heeft er, mede op grond van haar beperkte statutaire doel, geen enkele behoefte aan om op welke wijze dan ook te worden betrokken in de door u aanhangig gemaakte civiele procedure.

De Stichting heeft tot taak de nalatenschap van Johan Dijkstra te beheren. Om die reden heeft zij zelf ook nooit te maken met vervalsingsproblemen, waarvan in de pers met enige regelmaat sprake is. Dat de circulatie van vervalsingen de naam van om het even welke schilder geen goed doet, spreekt vanzelf. Maar het uitgangspunt van het bestuur is dat wij ons niet mengen in geschillen die niet gaan over werk dat in het bezit van de Stichting is. Dit betekent ook dat het bestuur zich niet bevoegd acht tot het afgeven van expertises. Er zijn vele anderen, in de kunsthandel en in de museumwereld, die over de specifieke deskundigheid beschikken die daarvoor nodig is.

secretaris

13 Verweerschrift drs. J.L. Meijering, Groningen
1 oktober 2019

Zaak Van Loenen - Meijering

Zaaknummer / rolnummer: C/18/193842 KG 19-181

Kort geding.

Zitting d.d. 01-10-2019 om 9.30 uur

Drs. J. L. Meijering, gedaagde

Onderwerp: Verweerschrift

Edelachtbare,

Met verwijzing naar de inhoud van mijn verzoek om uitstel op 17 september j.l. , dat niet is gehonoreerd, wil ik graag het volgende opmerken. Als u het aan mij vraagt, dan is deze zaak volkomen absurd. Het is de omgekeerde wereld en maatschappelijk gezien niet uit te leggen. Er spelen een paar zaken die ik u graag wil voorleggen.

Vrees voor verduistering, schenking, verkoop

De afgelopen jaren geeft de eisende partij steeds weer te kennen dat zij bevreesd is dat gedaagde de twee valse schilderijen als authentieke schilderijen zou willen verduisteren, schenken of mogelijk verkopen. (Het gaat dan om schilderijen genaamd 'Het Reitdiep' en 'Bergland-schap met zon', ook genoemd 'Pic de Luc', beide gesigneerd 'J. Altink' die gedaagde in 1999 van de eisende partij met garantie heeft gekocht.) Die vrees, dat gedaagde deze schilderijen aan de macht van de eisende partij zou willen onttrekken is volkomen onterecht. Niets is minder waar!

Als voormalig politieman zou gedaagde dit nooit doen. Deze werken vormen immers een onderdeel van een civiele procedure die nog niet is afgerond. De beide valse schilderijen met een economische waarde van NUL euro volgens twee taxatierapporten, zijn de afgelopen jaren bewaard gebleven in depots bij het gerechtshof Leeuwarden, de politie Groningen, het Openbaar ministerie Assen.

Van 27 augustus t/m 14 september 2019 lagen deze schilderijen opgeborgen in een kluis van het onafhankelijke onderzoeksbureau ARRS, Bleijenburg 5, 2511 VC Den Haag. Op maandag 16 september 2019 heeft gedaagde deze schilderijen via een koerier van de DHL Express thuis ontvangen, waarop door gedaagde aangifte van vernieling is gedaan. Thans bevinden deze schilderijen zich vanaf 17 september 2019 in het depot van deze Rechtbank.

Vanaf 2003 heeft gedaagde geprobeerd in der minne deze schilderijen te retourneren aan zijn voormalige “vrienden”. Diverse schikkingsvoorstellen werden van de hand gewezen. De eisende partij had geen belang bij deze schilderijen omdat ze besmet zouden zijn en niets meer waard zouden zijn. Met de uitspraak van het gerechtshof Leeuwarden op 30 oktober 2012 is gedaagde tot zijn grote vreugde in het gelijk gesteld. Gedaagde heeft deze zaak na inmiddels bijna 17 jaren procederen gewonnen. Het eisende echtpaar Van Loenen heeft gedurende de civiele procedure geen gebruik gemaakt van de aangeboden mogelijkheid om contra expertise te laten verrichten en geen deskundigen gedagvaard.

Onomstotelijk is bewezen dat de eisende partij het echtpaar Van Loenen oplichters zijn en dat de heer C. van Loenen volgens het onafhankelijke onderzoeksbureau ARRS uit Den Haag de maker is van twee valse schilderijen en ontmaskerd is als handelaar in valse kunst en vervalser van kunst. De eisende partij heeft in bijna 30 jaar in de kunstwereld een spoor van ellende achter gelaten met aantoonbaar talloze slachtoffers. Volgens de heer M. den Leeuw van dit onderzoeksbureau blijkt uit jurisprudentie, artikelen, pers artikelen en documentaires m.b.t. vervalsings-zaken dat het ondubbelzinnig is vastgesteld dat vervalzers alles doen om ‘bewijs’ te manipuleren en om de juridische zaak telkens weer op te starten.

Ontbreken ‘Protocol’, jurisprudentie voor bewijsbeveiliging

In het eindvonnis van de rechtbank Assen d.d. 19 november 2014 wordt niets vermeld over een teruggave van deze twee valse schilderijen. Een ‘Protocol’ voor bewijsbeveiliging met duidelijke voorwaarden waaronder een eventuele teruggave mogelijk zou moeten zijn, ontbreekt. Met andere woorden, hoe moet er met bewijsmateriaal worden omgegaan?

Teruggave van valse kunst aan de kunstvervalser kan nooit de bedoeling zijn volgens de Nederlandse wetgeving!

Gedaagde kan niet opnieuw na bijna 17 jaar procederen in een positie worden gebracht die hem opnieuw enorme emotionele en financiële schade zal berokkenen. U zult wellicht begrijpen dat bij gedaagde angst en vrees bestaat dat na teruggave van beide schilderijen deze kunnen worden gemanipuleerd om de kenmerken van valsheid, zoals die zijn gebleken uit rapporten van experts, en die eerder in het geding zijn ingebracht, zodanig worden verwijderd of onzichtbaar gemaakt dat beide schilderijen aanzienlijk moeilijker of helemaal niet meer als vals herkend kunnen worden aangemerkt, en in de toekomst misschien zelfs als “echt” worden gekwalificeerd. Dit is in de 90-er jaren al eens gebeurd. Eisers hebben genoemde twee valse schilderijen al eens verkocht, waarop door het toenmalige Gerechtelijk Laboratorium de schilderijen vals zijn verklaard. Ondanks deze kennis heeft eiser deze schilderijen aan gedaagde als echt en onvervalst verkocht. Dit is dus de tweede poging geweest beide schilderijen door eiser ter verkoop aan te bieden. Wie zegt gedaagde dat er geen derde keer komt?

Ook zou de eisende heer Van Loenen dezelfde schilderijen kunnen vervalsen. Hij heeft nu na alle rechtszaken een prachtige ‘blauwdruk’ verkregen. Gedaagde wil dat voorkomen omdat zijn belangen daardoor ernstig kunnen worden geschaad en het zou kunnen leiden tot voor hem, niet te dragen, zeer ernstige (financiële) gevolgen.

In het hypothetische geval van een moordzaak wordt de moordenaar berecht, waarbij het moordwapen met DNA bloedsporen van dader en slachtoffer (voorbeeld mes, revolver) geldt als ‘corpus delicti’. Voor zover bij gedaagde bekend is het in de Nederlandse rechtspraak geen usance dat de dader na veroordeling het moordwapen (‘corpus delicti’) naderhand van Justitie terugkrijgt. Naar analogie hiervan: Van Loenen heeft twee valse schilderijen gemaakt. De twee schilderijen vormen in juridische zin het ‘corpus delicti’. De eis tot teruggave van dit ‘corpus delicti’ aan het echtpaar Van Loenen is nogmaals absurd. Bovendien bestaat het reële gevaar dat eiser Van Loenen deze schilderijen opnieuw ter verkoop aanbiedt aan naïeve klanten. In het verleden bestond bij Justitie reeds een ernstige verdenking tegen Van Loenen. Justitie heeft destijds niet ingegrepen. Deze affaire heeft een lange voorgeschiedenis van bijna 30 jaren! Gedaagde is het slachtoffer geworden van de malafide praktijken van dit echtpaar.

Civiele procedure niet beëindigd

De civiele procedure is nog niet geëindigd. Cassatie is mogelijk tot 23 oktober 2019.

Tweede keer kort geding

Nu staat gedaagde hier voor de tweede keer, evenals in 2016, in een kort geding voor hetzelfde feit en wil de eisende partij wederom de valse schilderijen terug. Om u te overtuigen heeft u hiervoor een dik en omvangrijk dossier ontvangen. Gelet op de reputatie en jarenlange ervaringen met dit eisende echtpaar voorspelt dit weinig goeds en is het alleszins redelijk en billijk dat gedaagde op zijn qui vive is. Het zou buitengewoon onverstandig zijn om deze twee valse schilderijen klakkeloos af te geven aan de eisende partij! Opmerkelijk is dat deze eisende partij de drie schilderijen die door het gerechtshof Leeuwarden 'twijfelachtig' zijn verklaard niet terug wil hebben!

Tot grote spijt van gedaagde is door geruchtmakende zaak zijn hobby, zijn passie, het verzamelen van kunst, ontnomen. Gedaagde heeft inmiddels bijna zijn gehele kunstcollectie, 150 schilderijen, aan goede doelen geschonken. In dit licht gezien zult u begrijpen dat gedaagde, normaal gesproken, persoonlijk geen enkel belang heeft om deze twee valse schilderijen in zijn bezit te hebben en te houden. Hij is deze schilderijen liever kwijt dan rijk!

Voor de onderbouwde schade van de twee vals verklaarde schilderijen, zoals de koopsommen, kosten technisch onderzoek, wettelijke renten is € 86.164,15 toegekend en inmiddels betaald door het eisende echtpaar Van Loenen. Voor de onderbouwde aanvullende schade van € 468.553,61, waaronder alle schade veroorzaakt door de aankoop van drie 'twijfelachtige' schilderijen is in de 'Schadestaatprocedure' bij het gerechtshof Leeuwarden tot ieders verbazing niets toegekend. Het hart van gedaagde huilde toen hij het arrest onder ogen kreeg, maar hij had geen tranen.

Spoedeisend karakter

Wat het spoedeisende karakter in deze is, ontgaat gedaagde wederom volledig. Met andere woorden 'Wat staat er in de brand'? Naar zijn mening wordt uw instantie wederom misbruikt en zou deze kwestie in een reguliere civiele zaak behandeld moeten worden. De gevraagde dwangsommen ad € 5.000 per dag met een maximum van € 50.000 lijken van een ander planeet te komen!

Strafzaak tegen het echtpaar Van Loenen

Er loopt thans een strafzaak tegen het echtpaar Van Loenen bij de politie Groningen. Dit naar aanleiding van aangiften van gedaagde wegens smaad en laster op 15 mei 2019 en aanvullend op 9 september 2019. Proces-verbaalnummers: PLO100-201912460-1 en 2. Nadat het eisende echtpaar Van Loenen de civiele procedure in hoger beroep tot twee keer toe had verloren, werd gedaagde in het openbaar uitgemaakt als bedrieger. Een klassiek voorbeeld hoe oplichters te werk gaan, de feiten omkeren! De twee valse schilderijen zijn thans het juridisch en vitaal bewijsmateriaal van gedaagde gedurende deze nog lopende strafzaak, ze vormen het 'corpus delicti'. Teruggave zou betekenen, dat het eisende echtpaar Van Loenen dit bewijsmateriaal kan vernietigen. In de jarenlange civiele procedure is gebleken dat de eisende partij gewetenloos en volstrekt onbetrouwbaar is. Zo heeft de eisende partij belastend materiaal onder zich gehouden, een taxatierapport vervalst en misbruikt omdat dit rapport door de taxateur was ingetrokken. In het belang van dit strafrechtelijk onderzoek lijkt het gedaagde noodzakelijk om deze schilderijen in uw depot te houden of op een door u aangewezen onafhankelijke bewaarplaats gedurende de tijd van deze strafzaak. Het is volstrekt onduidelijk wat het eisende echtpaar Van Loenen gaat doen als zij deze schilderijen weer in hun bezit hebben en waarom zij daar zo veel moeite voor doen?

Recidive bewezen

In deze zaak is recidive bewezen. In 1991 en 1993 waren de twee schilderijen al vals verklaard, onder meer door een technisch onderzoek van het toenmalige Gerechtelijk Laboratorium. Desalniettemin verkocht het echtpaar deze twee schilderijen in 1999 aan gedaagde als authentieke schilderijen.

Taak justitie/Nederlandse overheid

Als gedupeerde van deze oplichtingspraktijken doet gedaagde een dringend beroep op u om gedaagde te beschermen tegen de eisende partij. Het Openbaar Minsisterie in Assen is in deze zaak helaas ernstig in gebreke gebleven. De Officier van Justitie weigerde op 27 oktober 2009 een strafrechtelijk onderzoek in te stellen m.b.t. de beide (valse) schilderijen naar aanleiding van een aangifte van gedaagde en weigerde deze schilderijen in beslag te nemen. Als reden werd genoemd: geen tijd, geen menskracht, geen prioriteit! Als er een strafzaak tegen het eisende echtpaar Van Loenen zou

zijn geweest met een veroordeling wegens oplichting, zou gedaagde hier nu niet staan en zou er thans ook geen discussie worden gevoerd over deze beide valse schilderijen. De eisende partij Van Loenen zou de beide valse schilderijen zeker niet terug hebben gekregen van de Nederlandse overheid.

Vraag

Is het na bijna 17 jaar procederen redelijk en billijk om valse schilderijen terug te geven aan de voormalige eigenaar-kunstvervalser? Is het überhaupt wel redelijk om 17 jaar te moeten procederen omdat de eisende partij weigert de koop ongedaan te maken? Deze casus zal velen achter het oor doen krabben om een rechtszaak wegens ongedaanmaken van een koop aan te spannen. Dit is een buitengewoon slecht maatschappelijk signaal. Gaat in dit het geval het individuele belang boven het algemeen maatschappelijk belang met de kans dat deze valse schilderijen blijven circuleren?

Samenvatting

- Vrees voor verduistering, schenking, verkoop is ongegrond. De twee valse schilderijen liggen in depot bij de Rechtbank N-Nederland;
- Er ontbreekt een 'Protocol', jurisprudentie voor bewijsbeveiliging;
- De civiele procedure is niet beëindigd. Cassatie is mogelijk tot 23 oktober 2019;
- Dit is een tweede kort geding voor precies hetzelfde feit;
- Een spoedeisend karakter ontbreekt. Verwijzing naar een reguliere civiele procedure zou voor de hand liggen;
- Er loopt thans een strafzaak tegen het echtpaar Van Loenen bij de politie Groningen;
- Recidive is bewezen.

Tot slot

Het is de hoogste tijd dat strijd om kunst/culturele erfgoederen wordt omgebogen in een richting voor liefde voor kunst, voor onze culturele erfgoederen. Gedaagde is klaar met deze zaak. Hij wil de beide schilderijen zelf absoluut niet (meer) in zijn bezit hebben. De beide schilderijen zijn thans in handen van onze Nederlandse overheid. Mocht u ondanks de argumenten van gedaagde van mening zijn dat het eisende echtpaar Van Loenen de beide schilderijen terug moet hebben, kan gedaagde niet anders dan de verantwoordelijkheid leggen bij deze Rechtbank als er opnieuw misbruik van deze twee valse schilderijen wordt gemaakt door dit eisende

echtpaar. Als we onze Nederlandse culturele erfgoederen zo belangrijk vinden, moeten we vooral valse kunst teruggeven aan handelaren in valse kunst en/of kunstvervalsers. Bij een eventuele teruggave van de twee valse schilderijen is een ‘Protocol’ noodzakelijk, waarbij partijen elkaar over en weer finale kwijting geven en daarmee nieuwe juridische procedures worden uitgesloten. Liever zou gedaagde op termijn graag zien dat deze schilderijen vernietigd worden, zoals men dat doet in andere landen, bijvoorbeeld in Frankrijk. Daar worden valse schilderijen direct vernietigd in de verbrandingsoven. Dit ter bescherming van culturele erfgoederen en ter voorkoming dat deze schilderijen ooit weer in de kunstwereld op de markt komen en in lengte van jaren gaan rouleren.

De beide schilderijen zijn vanaf 1990, bijna 30 jaar in het nieuws met tientallen radio- en televisie-uitzendingen in binnen- en buitenland, alsmede een enorme hoeveelheid publicaties. Al vele jaren wordt deze zaak nauwlettend in zowel de kunst- als juridische wereld nauwlettend gevolgd. Zorgvuldigheid in deze is zeer gewenst! De kunstwereld is helaas een mijnenveld waar vervalsers vrij spel hebben en, op een hoge uitzondering na, tot nu toe ongemoeid worden gelaten.

Gelet op de complexiteit past deze zaak zeker niet in een kort geding. Het pleit er overigens voor om kunstfraudezaken geheel buiten de traditionele rechtsgang te organiseren, zoals bijvoorbeeld via de ‘rijdende kunstrechtbank’ (met het doel om geschillen in de kunstwereld eerlijker te berechten). Het lijkt er op dat het civiel en strafrecht niet of niet geheel op elkaar zijn afgestemd. In het strafrecht zouden de beide valse schilderijen worden vernietigd, zoals in vele andere landen of geschonken worden aan een museum voor valse kunst (zie bijlage 2).

In ieder geval geen teruggave aan de verkoper om recidive daarmee te voorkomen!

Bijlagen

- 1 Akte van depot twee valse schilderijen ‘Het Reitdiep’ en ‘Pic de Luc’ d.d. 17 september 2019;
- 2 Politie schenkt valse Picasso aan museum Vledder.

Drs. J.L. Meijering
Groningen, 1 oktober 2019

J.L. Meijering
Ebbingedwinger 19
9712 MA Groningen

Afdeling Privaatrecht
Locatie Groningen

datum 18 oktober 2019
onderdeel Kort geding
contactpersoon I. Wolters
doorkiesnummer (088) 361 5214
ons kenmerk C/18/193842 / KG ZA 19/181
bijlage(n) één
onderwerp vonnis

bezoekadres
Guyotplein 1
9712 NX Groningen
Openingstijden
van 08:30-17:00 uur

correspondentieadres
postbus 933
9700 AX Groningen

t (088) 361 1344
f (088) 361 0232
www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden. Wilt u
slechts één zaak in uw brief
behandelen.

Geachte heer/mevrouw,

Hierbij zend ik u in de bovengenoemde procedure de uitspraak van de voorzieningenrechter.

Indien u of uw cliënt(e) op basis van een toevoeging procedeert dan dient u een afschrift van de definitieve toevoeging / inkomensverklaring binnen vier weken na de uitspraak of doorhaling te overleggen.

Na het verstrijken van deze termijn zal het griffierecht definitief worden vastgesteld. Concreet houdt dit in dat indien de definitieve toevoeging / inkomensverklaring niet tijdig is overgelegd het volledige griffierecht, zonder nadere aankondiging in rekening zal worden gebracht.

Hoogachtend,



I. Wolters
Griffier

akte teruggave

Voor afschrift conform,



31 OKT. 2019

De griffier,

RECHTBANK NOORD-NEDERLAND

afdeling Privaatrecht

locatie Groningen

Zaaknummer: C/18/193842 KG ZA 19-181

Heden, 31 oktober 2019 heeft de griffie van deze rechtbank aan de heer J.L. Meijering, wonende te Groningen de hieronder genoemde schilderijen zoals bepaald in het vonnis van 18 oktober 2019, afgegeven:

- 1 het schilderij "Pic de Luc", met lijst, incl. foto;
- 2 het schilderij "het Reitdiep", met lijst, incl. foto.

inzake:

eiser : C.T. van Loenen
advocaat : mr. J.G. Besling

tegen

gedaagde : J.L. Meijering

Waarvan opgemaakt deze akte, welke door de comparant en de griffier is ondertekend.

de comparant

de griffier

- origineel Privaatrecht
- kopie eiser/verzoeker
- kopie gedaagde / verweerder

ONTVANGSTBEVESTIGING

Hierbij verklaart mevrouw J.G. Besling, raadvrouwe van de heer en mevrouw C. van Loenen, wonenden te Beilen, in ontvangst te hebben genomen van de heer J.L. Meijering, wonende te Groningen, de schilderijen Pic de Luc en Het Reitdiep.

Groningen, 31 oktober 2019



(J.G. Besling)

5.2 Ingekomen spontane reacties per e-mail, een selectie

Een aantal mensen heeft spontaan gereageerd naar aanleiding van het arrest van het gerechtshof Leeuwarden op 23 juli 2019 en kort daarvoor. Van deze reacties is een selectie gemaakt.

In de afgelopen jaren is regelmatig advies gevraagd door verzamelaars die twijfelden aan hun aankoop van een Ploegschilderij.

20 februari 2015

“Ik las het bericht van valse schilderijen van:

Johan Dijkstra 1896-1978.

Werkte in verschillende plaatsen in Drenthe, Orvelte en Havelte.

heeft een reis gemaakt met de kunstenaar Reinhard Dozy

Jan Altink 1885-1971

Verhuisde in 1933 naar Helpman op aanraden van de kunstenaar Franciscus Herman Bach 1865-1956, in Groningen geboren docent aan de kunstacademie Minerva en leermeester van de Ploegschilders Alting, Dijkstra en Wiegers.

Jan Wiegers 1893-1959.

De ets van Blauwborgje uit 1927 is een aantal jaren aangeboden bij Artprice.

Schilderij van het Reitdiep uit 1927 is bekend.

Kom meer valse schilderijen tegen met onduidelijke taxatierapporten van kunstschilders uit Nederland. Louis Apol is een voorbeeld hiervan.

Bij veilinghuizen in Nederland wordt 25 a 30% vals verkocht.

Sinds het vertrek van Christies en Sothebys uit Nederland is er weinig over.

Dit geldt ook voor België.

De vraag. Misschien kan ik u van advies voorzien.

U kunt foto's sturen van de schilderijen.”

J., Kunstexpert

15 oktober 2015

“Dank voor uw uitvoerige en vriendelijke reactie en het doorsturen van mijn bericht. Vanmiddag heb ik al een gesprek gehad met M.B. Het zal zeker een vervolg krijgen. Fijn om te weten dat er mensen zijn die zich inzetten voor een zaak die verder reikt dan hun eigen belang.

Ik wens u succes met uw activiteiten. U bent altijd welkom bij mij in Amsterdam.”

M.S.

19 januari 2017

‘Vandaag in de krant wederom een bericht over valse schilderijen. Het lijkt wel een ijsberg, waarvan alleen de top boven water steekt.’

M.L.

12 februari 2017

‘Heb je vanavond telefonisch gesproken over de werken van de Groninger Ploeg die in een antiekzaak in Olderberkoop te koop aan worden aangeboden. Die antiekzaak is van H., dit kan je terugvinden op het internet. Heb je ook verteld dat die werken van Cor van Loenen afkomen en die is bevriend met die antiekhandelaar. Ik heb aan die antiekhandelaar gevraagd of die werken echt zijn o.a. van Jan Altink. En wat ik te horen krijg van mijnheer H. is: Ja die werken zijn echt en ik heb er alle informatie bij enz... Eerlijk gezegd vertrouw ik er niks van wat die antiekhandelaar vertelt.

Toen ik de werken bekeken heb en mij ff terugtrok in een andere ruimte kwam Cor van Loenen de zaak binnen en deze liep met de antiekhandelaar naar de Groninger Ploegwerken. De antiekhandelaar zei tegen Van Loenen, heb ik ze niet mooi ingelijst Cor, waarop Van Loenen er om moest lachen. De heren hadden niet gezien dat ik mee zat te luisteren. Ik denk dus dat er weer werken op de markt komen die omstreden zijn, ik wilde toch dat u het wist.’

J.P.

6 januari 2019

‘Ik kom uw naam al jaren tegen inzake de valse kunst. U bent net zo allergisch als ik als het op valse kunst aan komt. Afijn, om met de spreekwoordelijke deur in huis te vallen:

Ik ben de eigenaar van www.valsekunst.nl en bijhorend Forum.

(www.valsekunst.nl/forum) Hier wordt aan gewerkt.

Plan is om op de website allerhande info inzake het herkennen van valse kunst te plaatsen (technieken, UV licht, IR licht, grafiek/schilderijen etc.)

Het Forum kan een plek worden voor vragen/antwoorden en o.a. het posten van valse kunst.

Kortom: naar aanleiding van onze aversie van valse kunst zat ik mij af te vragen of wij eventueel iets voor elkaar kunnen betekenen op het gebied van de valse kunst. Niets moet, alles mag en uiteraard geheel vrijblijvend.’

T.P.

3 juni 2019

'Op de voorjaarsveiling van het Venduehuis in Den Haag heb ik een schets gekocht van Altink, of in elk geval dat wat er voor door moet gaan. Vrijwel meteen na de veiling sprak ik een kunsthistoricus die aangaf dat ik een vals werk gekocht zou hebben. Nu ben ik natuurlijk op zoek naar of dat dit klopt en tijdens die zoektocht op internet kwam ik al snel uw verhaal tegen.

Ik ben zelf geen kunstkenner, wel een liefhebber, die heel af en toe iets koop. Dit was overigens de eerste keer dat ik iets op een veiling kocht. Kunt u mij misschien vertellen hoe ik erachter kan komen of dit werk vals is of niet? Hoe ik daarvoor te werk moet gaan?

Ik heb contact opgenomen met de veiling en zij gaven aan dat het voor hun als een echt werk geldt, ook omdat het in een boek opgenomen is (stichting Altink 1978). Persoonlijk denk ik dat dit nog geen bewijs van echtheid is, omdat vervalsingen wel heel precies kunnen zijn? Mogelijk kunt u mij een beetje verder helpen? Graag hoor ik even van u.'

Dank alvast en met vriendelijke groeten, H. B



26 juli 2019

'Wij kennen elkaar niet en dat zal ook zo blijven. Ik schrijf u dit berichtje omdat ik gisteren per toeval het bericht van de uitspraak gerechtshof Leeuwarden onder ogen kreeg. Aan het jarenlange gedoe is nu blijkbaar een einde gekomen. Over het juridische deel kan en wil ik niet oordelen maar ik kan me goed indenken dat het voor u persoonlijk ook belastend is (geweest). Middels dit berichtje wil ik u alleen laten weten dat ik me uw opmerkingen betreffende het echtpaar van Loenen goed kan indenken. Jarenlang waren wij burens van Van Loenen en ik kan

slechts vaststellen dat het patroon van hun gedrag zoals grofweg geschetst in de berichten mij meer dan herkenbaar voorkomt. Neemt u van mij aan dat het stel niet slechts in de schilderijenhandel zo tewerk gaat. Daar hebt u verder niks aan, maar voor wat het waard is.'

26 juli 2019

'Het is alweer een kleine 15 jaar geleden dat ik van Van Loenen een schilderij kocht op een tentoonstelling in Museum De Oude Wolden in Bellingwolde. Ik ontmoette Van Loenen daar tijdens het inrichten van de tentoonstelling. Ik viel op een schilderij, vroeg aan Van Loenen wat het kostte en ik ging met de vraagprijs akkoord. Van Loenen vroeg mij het schilderij pas na beëindiging van de tentoonstelling op te halen. Na een paar weken belde hij mij: "Er is voor dat schilderij heel veel belangstelling en ik noemde eigenlijk een te lage prijs". Meneer wilde € 1.000,- meer voor het schilderij hebben. Ik antwoordde hem dat hij, als er dan toch zoveel belangstelling was voor dat schilderij, het maar moest verkopen voor die hogere prijs en dat hij zich niet gebonden hoefde te achten aan de afspraak met mij. Een maand of vier later werd ik gebeld door de conservator/directeur (?) van het museum met de vraag wanneer ik het door mij gekochte schilderij op kwam halen. Dat heb ik gedaan en ik betaalde de oorspronkelijk overeengekomen prijs. Blijkbaar viel het dus mee (tegen) met die geweldige belangstelling voor het schilderij. Ik kreeg bij Van Loenens telefoontje en nu helemaal het gevoel dat Van Loenen had geprobeerd mij een poot uit te draaien. "Wat een nepper", dacht ik. Pas later hoorde ik dat Van Loenen betrokken was bij, verdachte was van vervalsingen. Ik was niet verbaasd.'

Groet, T. C.

26 juli 2019

'Ik bewonder jullie moed, steeds weer opnieuw betoond, om door te blijven vechten tegen de meest vunzige gladde aal uit de wereld van de kunstvervalsing. Al 10 jaar geleden schreef ik jullie: "stop er mee, je gaat er uiteindelijk zelf aan te gronde". De zieke geest Van Loenen had (bijna) heel Nederland er mee besmet via de veilingen. Tegen dit soort smerig gespuis is niets te beginnen. Ook de rechterlijke macht is niet en zal nooit in staat zijn om zulke abjecte vervalsers en oplichters, een werkelijke halt toe te roepen. Gelukkig is er een positieve keerzijde aan het geheel: dankzij jullie heeft het echtpaar Van Loenen ook 17 (in werkelijkheid vanaf 1992) slechte jaren gehad. Hoewel... zijn ze wel ergens ontvankelijk voor??

Ik wens jullie alle sterkte, echt alle sterkte toe; geniet van elkaar en laat die Van Loenen weggroten in zijn leugens. Het is niet anders. Jullie hebben je strijd gestreden; daar heb ik heel veel bewondering voor!’

28 juli 2019

‘Het is heel erg dat zo iemand er toch grotendeels mee (wederom!) weg komt! Je wordt er woest van, ik ook! Jij hebt gestreden en er alles aan gedaan. Probeer het toch nu los te laten. Accepteer de uitkomst. Je er druk over maken helpt niet meer. Het moet ook een opluchting zijn om niet meer naar rechtszittingen en advocaten te hoeven. Steek je energie in positieve dingen. Je hebt genoeg misstanden op de kaart gezet en bijv. de houding t.a.v. vuurwerk is geleidelijk aan toch aan het veranderen. Steeds meer mensen hebben (zeer terechte) bezwaren. Laat dat lekker doorsudderen en verneem van een afstandje de ontwikkelingen in het nieuws. Jouw gezondheid is belangrijker nu, na alles wat je hebt gedaan. Zorg voor jezelf. Laiverd, succes met een nieuwe, hopelijk rustiger fase in je leven.’
M.L.

29 juli 2019

‘Ik heb wel heel vaak aan je gedacht. Natuurlijk las ik de berichten over de processen in de krant. Leefde heel erg met je mee. En vond het laatste proces ook uiterst spannend, omdat ik wel begrepen heb wat het allemaal voor je betekent. En ook wat het allemaal met je gedaan heeft al die jaren. Ontzettend verdrietig dat je niet gewonnen hebt. Ik had het je zo gegund. Zo gehoopt dat er voor jou wat deze zaak betreft rechtvaardigheid zou komen. En dat je wat rust zou krijgen! Ik hoop dat het je niet verslagen heeft. Nou, kortom, ik hoop dat het ondanks alles toch goed met je gaat!’
Alle goeds en warme groeten,
L.C.

31 oktober 2019

‘Van rechtspreken is in deze hele affaire geen sprake geweest. Alle, maar dan ook alle kennis over kunst en sowieso over vals of echt, ontbreekt volkomen bij een rechtbank. Ik bewonder je doorzettingsvermogen! Maar ga nu genieten! Ik wens jullie veel goeds; je hebt het verdiend.’
R.S.

31 oktober 2019

‘Hoe onrijmbaar ook voor jou, besmeurd goed is nu terug bij de oorspronkelijke veroorzaker van het probleem en hij mag daar verder mee dealen. De schilderijen zullen hem aankijken en hij zal het weten...’

M.B.

31 oktober 2019

‘Hoop dat je met de overdracht van de schilderijen nu de tijd, rust en ruimte krijgt om los te laten.

Tijd voor leven en genieten, lijkt me wel verdiend.’

S.B.

1 november 2019

‘Het Nederlands recht heeft tegenwoordig veel grillige en onrechtvaardige elementen. Rechters zijn ook maar mensen en je verwacht dat zij alles op alles zetten om het recht te laten zegevieren. Vaak is tijdgebrek en daardoor het goed natrekken van alle lijnen een punt en willen ze er van af zijn.

Dat staat in geen verhouding met alle inspanningen die de betrokken gedupeerden hebben genomen om recht te behalen.

Laat het los. Je gezondheid is nu belangrijker dan het recht. Ik merk dat strijden niet meer gezond is als het te veel binnenkomt.

Liefs en rust voor mooie dingen!’

A.G.

1 november 2019

‘Je moet maar zo denken dat dit probleem jaren aan je gevreten heeft en dat je daar nu van verlost bent.

Ik zou zeggen probeer de rest van je leven je te concentreren op leukere dingen die er toch ook zijn.’

J.R.

4 november 2019

‘Het is een slepende affaire geworden. Ongelooflijk.

Maar ik denk dat het mooi is dat er nu toch ook een punt achter gezet is al is het niet op een manier die jij de juiste vond.

Wij blijven in ons museum op onze manier nog altijd de Valse Kunst bestrijden.

De hoeveelheid Valse Kunst wordt steeds groter, omdat we toch gemiddeld elke

maand wel wat vals werk erbij krijgen. Pas weer een valse Mesdag van een echtpaar uit Heemstede. En 13 valse werken van een veilinghuis! In januari hebben we de boel eens verfrist in samenspraak met alle rondleiders. En nog altijd proberen wij de bezoekers ervan te laten doordringen dat Valse Kunst geen lolletje is, maar crimineel. En dat het 'Het is toch net zo knap geschilderd' alleen maar inhoudt dat iemand een ander heeft nagedaan, maar niet bij machte is of was om met z'n eigen creativiteit iets nieuws te brengen wat net zo krachtig is als degene die hij/zij na aapte.

Johan, het ga je goed!

E.P.

Initiatieven

2018

Meldpunt valse kunst

Bijna twaalf jaar na de brief van Johan Meijering aan de Federatie TMV op 26 november 2006, gaven op 10 oktober 2018 de brancheorganisaties Federatie TMV en de Koninklijke VHOK een persbericht uit en meldden dat zij een meldpunt gaan instellen voor valse kunst. De Federatie TMV is de beroepsorganisatie voor gecertificeerde Taxateurs, Makelaars en Veilinghouders in roerende zaken. De Koninklijke VHOK is de vereniging van handelaren in oude kunst in Nederland.

Citaat:

‘Het vervalsen van kunst en het verkopen van valse kunst is strafbaar en daarmee dient korte metten te worden gemaakt. Het verschijnsel valse kunst kent meerdere groepen gedupeerden. Allereerst de kunstenaars zelf, van wie het werk wordt nagemaakt. Deze vervalsingen zijn in strijd met het auteursrecht van de kunstenaar, vertroebelen bij het publiek het beeld dat ze van het werk van de kunstenaar hebben en ze zorgen voor een negatieve beïnvloeding van diens markt. De tweede groep is de consument. Iedereen, kenner en niet-kenner, zou een kunstwerk moeten kunnen aankopen, zonder angst te hoeven hebben om met een vervalsing thuis te komen. Ook de kunsthandel wordt gedupeerd. Een markt die wordt vervuild door valse werken, krijgt te maken met een afnemend vertrouwen in die markt als geheel.

Al jaren is het de brancheorganisaties Federatie TMV en de VHOK een doorn in het oog dat er te weinig wordt gedaan om het vervaardigen en verhandelen van valse kunst tegen te gaan. De afgelopen twintig jaar hebben ze er met enige regelmaat op aangedrongen dat er meer aandacht kwam voor de bestrijding van valse kunst.

Het is van groot belang dat vanuit de kunsthandel inspanningen worden verricht om valse kunst terug te dringen. De twee organisaties hebben – samen met jurist en kunsthistoricus Antoon Ott van Bureau Artlaw, die zich al geruime tijd met dit onderwerp bezighoudt – bekeken op welke manier zij kunnen bijdragen aan de bestrijding van de handel in valse kunst. Om aanbieders van valse kunst te kunnen aanpakken is het nodig dat politie en justitie weten waar deze stukken worden aangeboden en dat deze stukken vals zijn. Bovendien is het nodig dat aangifte wordt gedaan. Door een meldpunt voor valse kunst in te stellen kunnen kunstwerken, waarvan

het vermoeden bestaat dat ze vals zijn, worden voorgelegd aan een onafhankelijk panel, onder meer bestaande uit leden van de Federatie TMV en de VHOK. Volgt uit hun oordeel dat het daadwerkelijk om vervalsingen gaat, dan kan aangifte worden gedaan, waarna politie en justitie aan zet zijn.

De Federatie TMV en de VHOK gaan de komende maanden uitwerken hoe het meldpunt precies wordt opgezet. Ze streven ernaar om het meldpunt begin 2019 actief te hebben, waarschijnlijk in de vorm van een website. Het meldpunt zal het in eerste instantie worden beperkt tot objecten die vallen onder het auteursrecht; dit betekent dat ze zijn gemaakt door nog levende kunstenaars of door kunstenaars die niet langer dan 70 jaar geleden zijn overleden. Mr. Paul Kerckhoffs (voorzitter a.i. Federatie TMV) en Robert Aronson (voorzitter VHOK) zijn verheugd dat beide organisaties door een gezamenlijke inspanning hopen te kunnen bijdragen aan een wezenlijke inperking van het aanbod van valse kunst.

Het team kunst en antiek criminaliteit van de Nationale politie, aan wie het initiatief is voorgelegd, juicht deze stap vanuit de branche van harte toe: 'Met dit initiatief wordt het voor politie en justitie makkelijker om misstanden in de kunst- en antiekwereld aan te pakken.'

April 2019

Citaat:

‘Rijdende kunstrechtbank moet geschillen in kunstwereld eerlijker berechten.

Een jarenlange wens van veel kunstliefhebbers is in vervulling gegaan: ze hebben sinds deze week een eigen rechtbank. Afgelopen maandag ging de CAfA (Court of Arbitration for Art) als eerste internationale kunstrechtbank ter wereld open.

Jaarlijks zijn er honderden geschillen over kunst, bijvoorbeeld over echtheid, authenticiteit, overschilderingen of eigenaarschap. “Elke week is er een stroom aan berichten van zaken die uit de VS komen en alles komt dan op straat te liggen”, vertelt Willem Russel, bestuurslid van het CAfA.

“De gebruikelijke gang van zaken is dat er dan een hele hoop pers aan te pas komt, de hele wereld geniet mee van het geschil”, legt Russel uit. “Na afloop, zelfs als je wint, heb je een probleem. Want de zaak is dan zoveel in het nieuws geweest, dat je daar als oude of nieuwe eigenaar van het kunstwerk last van hebt.” De waarde van het kunstwerk is dan als het ware aangetast.

Een rijdende rechtbank

De kunstrechtbank is anders dan een gewone rechtbank. In plaats van normale rechters zitten ruim 100 mensen met kennis van kunst en rechtspraak. Een vaste standplaats heeft de CAfA ook niet, er wordt gewoon een café, sportclub of vergaderzaal gehuurd als daar gelegenheid toe is. Een soort rijdende rechter dus.

Nu zoekt een normale rechter bij een geschil ook een expert. “Die kijkt in het adressenboekje naar wie hij kent en komt dan snel op mensen die regelmatig als expert optreden”, legt Bert Demarsin uit, voorzitter van CAfA. “Het zoeken naar zo’n expert duurt heel lang.” De rechter stelt vervolgens vragen aan de expert. “Maar als die rechter niet de juiste vragen stelt, worden niet alle juiste vragen beantwoord.” Bij de CAfA is dat anders, daar hebben de ‘rechters’ de expertise in huis. Deze kunstrechtbank moet er dus voor zorgen dat de geschillen sneller opgelost zijn, en meer op basis van kennis in plaats van meningen.

Bron: NOS – teletekst, d.d. 04-04-2019

Arie Zuidersma

4.1 Première van de documentaire 'Arie Zuidersma (1925-2014), Als je schildert vergeet je alles'

ter gelegenheid van de viering van zijn 87e verjaardag op
6 januari 2012.

Eerste opnamen en interviews gestart op 11 augustus 2009.

Interviews drs. Johan L. Meijering,

13 november 2011.



4.2 Opening expositie

Arie Zuidersma door drs. J. L. Meijering

Expositie (12 november 2011 t/m 8 januari 2012) van het werk van het langst levende lid van de oude garde van de Groninger Ploeg en tevens de laatste voorzitter (ca. 10 jaar) van deze kunstkring, Arie Zuidersma (1925-2014) en Aukje Niemeijer in galerie Ruigewaert in Niezijl (Gr.), 13 november 2011.

6 Kunstmarkt schrikt van EU-regel tegen witwassen

www.transparency.nl
20 april 2018
Lotte Rooijendijk

1 Nieuwe regels tegen witwassen goedgekeurd door het Europees Parlement

Amsterdam, 20 april 2018 – Gisteren keurde het Europees Parlement de herziening goed van de vierde anti-witwasrichtlijn tijdens een plenaire zitting in Straatsburg. Deze nieuwe regels zullen de strijd tegen corruptie en het witwassen van geld in de EU en ontwikkelingslanden versterken door publiekelijk bekend te maken wie Europese ondernemingen bezit en controleert. De herziene regels bieden echter geen volledige transparantie voor alle structuren actief in de EU, inclusief buitenlandse bedrijven en trusts. Transparency International Nederland verwelkomt deze goede stap in de strijd tegen witwassen, maar roept Nederland op verder te gaan bij implementatie van de richtlijn in Nederlandse wetgeving door informatie over eigendom van trusts en buitenlandse bedrijven openbaar beschikbaar te maken.

Het Europees Parlement heeft ingestemd met strengere regels om ongebruikelijke geldtransacties aan het licht te brengen. Die gelden niet alleen voor openbare registers voor uiteindelijke belanghebbenden maar ook voor kopers van cryptovaluta zoals bitcoins en houders van digitale portemonnees zoals PayPal, die te maken zullen krijgen met strengere identiteitscontroles. Kunsthandelaren en veilinghuizen worden op hun beurt verplicht een klantenonderzoek te verrichten bij alle transacties vanaf tienduizend euro. Met deze herziening van de vierde anti-witwasrichtlijn voert de EU de strijd tegen witwaspraktijken en terrorismefinanciering verder op.

Achterdeur voor trusts

De richtlijn gaat echter niet ver genoeg bij de transparantie in eigendomsinformatie van trusts, waardoor de deur open blijft staan voor het verdere gebruik ervan bij het witwassen van geld, corruptie en andere misdaden. De wetgeving bevat een achterdeur wat betreft het niet adequaat aanpakken van transparantie van trusts. Het Europees Parlement heeft strengere transparantienormen voor trusts inmiddels al twee maal gesteund en twee keer zijn deze normen door de lidstaten

teruggedrongen. De bal is nu in handen van de lidstaten – met name de 15, waaronder Nederland, die deze zomer hun nationale actieplan voor het Open Government Partnership (OGP) publiceren, bieden een gouden kans om hun inzet voor transparantie te tonen en de lat hoog te leggen door zich te committeren aan het implementeren van openbare registers.

Laure Brillaud, beleidsmedewerker bij Transparency International EU, zei: “De nieuwe regels van de EU zetten Europa op de eerste plaats in de strijd tegen het witwassen van geld, maar de duivel zit in de details en enkele mazen rondom de transparantie van trusts en andere entiteiten blijven bestaan. Daarom is het van vitaal belang dat de EU-lidstaten deze problemen aanpakken bij de omzetting van de EU-richtlijn in nationale wetgeving.”

Oproep aan EU-lidstaten

Het kan niet vaak genoeg worden benadrukt dat de bestrijding van witwassen en terrorismefinanciering een belangrijke wereldwijde uitdaging is. Daar zijn strenge maatregelen en een goede internationale samenwerking voor nodig, onder andere tussen de EU-lidstaten. Als de lidstaten deze problemen serieus willen aanpakken, moeten ze verder gaan dan de minimumvereisten van de richtlijn en openbare registers van eigendom voor trusts en andere entiteiten opzetten in een consistent open dataformaat. Alleen dan zullen deze nieuwe transparantie-instrumenten hun potentieel vervullen om criminaliteit op te sporen en te ontmoedigen.

In 2017 bracht Transparency International Nederland het rapport “Behind The Scenes: Beneficial Ownership Transparency in the Netherlands” uit waaruit blijkt dat ons land internationale standaarden met betrekking tot het voorkomen van witwassen en terrorismefinanciering nog altijd niet voldoende implementeert. Uit het deze week gepubliceerde rapport G20 Leaders or Laggards blijkt eveneens dat Nederland nog flinke slagen te maken heeft op het gebied van

“Kunsthandelaren en veilinghuizen worden op hun beurt verplicht een klantenonderzoek te verrichten bij alle transacties vanaf tienduizend euro.”

wettelijke kaders voor transparantie van uiteindelijke belanghebbenden. TI-NL spoort Nederland dan ook aan om te zorgen voor een snelle en ambitieuze implementatie van deze belangrijke richtlijn, zodat kan worden voorkomen dat belastingontduikers en corrupten zich achter een sluier van geheimhouding blijven verbergen.

www.
delissenmartens.nl
31 januari 2019

2 De kunsthandel is de nieuwe poortwachter tegen witwassen

De kunstsector valt inmiddels onder de Wet ter voorkoming van witwassen en financiering van terrorisme (Wwft). Galeriers, kunsthandelaren en partijen die kunst opslaan moeten klanten/wederpartijen bij de transactie gaan identificeren, ongebruikelijke transacties melden bij de overheid, een risicostrategie maken en personeel gaan opleiden.

‘Kunstmarkt schrikt van EU-regel tegen witwassen’ kopte NRC op 16 april 2018. Daarna bleef het stil. Tot 11 december 2018. Toen verscheen stilletjes op het internet de ‘consultatie’ voor de Implementatiewet wijziging vierde anti-witwasrichtlijn. Dit is de voorbode van de invoering van Europese regels in de Nederlandse wetgeving, te weten in de Wet ter Voorkoming van Witwassen en de Financiering van Terrorismen (Wwft). De Wwft bestaat sinds 2008 en legt verplichtingen op aan dienstverleners zoals banken, advocaten, notarissen, geldwisselkantoren, makelaars, accountants, belastingadviseurs en anderen.

Nakoming van de regels in de Wwft moet voorkomen dat deze dienstverleners betrokken raken bij witwassen (en financiering van terrorisme) door hun klanten. Nu worden kunsthandelaren, veilinghuizen, galeriers en partijen die kunst opslaan aan de lijst van dienstverleners toegevoegd.

Wet ter voorkoming van witwassen en financiering van terrorisme (Wwft)

In mei 2018 publiceerde de EU de wijziging van de 4e anti-witwasrichtlijn, ook wel de 5e anti-witwasrichtlijn genoemd. Richtlijnen zijn Europese regels die vervolgens in de nationale wetgeving van staten moeten worden opgenomen. Voor Nederland is die nationale wet de Wwft. De nieuwe regels moeten uiterlijk op 10 januari 2020 in de Nederlandse Wwft zijn doorgevoerd.

Onder de 4e-antiwitwasrichtlijn vielen alle de bemiddelaars bij de aan- of verkoop van kunst, dus galeries en veilinghuizen, ongeacht welk bedrag ermee gemoeid was. Ook de beroepsmatig handelende koper- of verkoper van kunst, voor zover er sprake was van een transactie, waar € 10.000,- in cash of meer ermee gemoeid was, werd onder de Wwft gebracht. Deze regels zijn ingevoerd in juli 2018. Dat ging redelijk onopgemerkt voorbij, maar vormde geen rustig bezit, want met de op handen zijnde uitbreiding gaat het voor de handelaren niet meer alleen over cash, maar ook over girale betalingen. Verder wordt de opslag van kunstwerken onder de Wwft gebracht, vanaf een bedrag van € 10.000,-, zowel cash als giraal. Hiermee is de kunstsector vrijwel volledig onder de werking van de Wwft gebracht.

Onduidelijk is of ook musea en vermogende verzamelaars vallen onder de Wwft. Tenslotte kan van hen ook worden gezegd dat zij zich professioneel bezighouden met de aankoop en soms ook verkoop van kunst.

Wat betekent de Wwft voor de kunstsector?

Wat betekent dit concreet? Partijen, die zich professioneel met de kunsthandel bezighouden, zoals galeries en handelaren, moeten een risicostrategie vaststellen en die ook vastleggen. Zij moeten protocollen maken en hun organisatie zo inrichten dat zij kunnen voldoen aan de regels van de Wwft. Zo moeten zij hun klanten onderwerpen aan een cliëntenonderzoek. Internationaal heet dat het principe KYC, 'know your cliënt'. Zij moeten hun klanten identificeren aan de hand van een geldig legitimatiebewijs. Is de klant een bedrijf, dan moeten zij onderzoeken wie de UBO (ultimate beneficial owner) is, de uiteindelijke eigenaar, de mens achter het bedrijf en die persoon identificeren.

In bepaalde gevallen moeten zij ook onderzoeken hoe de klant aan zijn geld gekomen is, het zogenaamde 'source of wealth' onderzoek. Als er met de verkoop van een duur kunstwerk cash wordt betaald, of sprake is van een klant uit een hoog-risicoland (er is een EU-lijst met daarop landen als Iran, Syrië, Pakistan, Servië etc.), of als er sprake is van een

“Galeries en handelaren moeten hun klanten identificeren aan de hand van een geldig legitimatiebewijs.”

vermoeden van witwassen, dan moet de galerie, het veilinghuis of de handelaar de transactie melden bij de FIU, de financial intelligence unit Nederland van het Ministerie van Financiën.

Ook zijn er speciale regels voor PEP's, Politically Exposed Persons, zoals ambassadeurs of lid van een raad van bestuur bij een internationale organisatie.

Tipping off verbod

De klant mag niet van de melding op de hoogte worden gesteld. Dat heet het tipping off verbod. Ook als het cliëntenonderzoek niet kon worden afgerond en er sprake is van een vermoeden van witwassen, moet er gemeld worden. Tenslotte moet de galerie, het veilinghuis of de handelaar zijn personeel regelmatig opleiding geven, zodat zij kan voldoen aan de verplichtingen van de Wwft.

Toeziachter Kunstsector

Naar verwachting zal de Belastingdienst voor de kunstsector toezicht gaan houden op de naleving van de regels. Als er bij een controle wordt vastgesteld dat er geen cliëntenonderzoeken zijn uitgevoerd, of niet gemeld is, dan moet rekening worden gehouden met boetes of zelfs strafrechtelijke vervolging. In andere sectoren, zoals de notarissen, accountants, de autohandel en de trustsector, zijn hierin al voorgegaan. Er zijn boetes van tienduizenden euro's, percentages van de jaaromzet of werkstraffen uitgedeeld. Er is een speciaal team dat 'niet-melders' opspoor, een initiatief van de Nationale Recherche, de FIU, Bureau Financieel Toezicht (BFT), de Belastingdienst en het Openbaar Ministerie.

Waarom de kunsthandel?

De afgelopen jaren is het toezicht op dienstverleners, waarvan wordt gezegd dat zij gevoelig zijn voor witwassen, verder geregeld en verstevigd. De kunstsector is op twee punten kwetsbaar: de identiteit van de kopende of verkopende partij wordt niet altijd vastgelegd. Niet

“De kunstsector is op twee punten kwetsbaar: de identiteit van de kopende of verkopende partij wordt niet altijd vastgelegd.”

zelden wordt er gebruik gemaakt van tussenpersonen, bijvoorbeeld op veilingen.

Op de tweede plaats is de prijs van een kunstwerk afhankelijk van veel factoren, zoals snel opkomende populariteit van de kunstenaar en schaarste. De prijs wordt vastgesteld door de galerie, de kunstenaar en de klant, maar is moeilijk controleerbaar. Zo is het mogelijk dat criminelen anoniem van hun zwarte geld afkomen door dit om te zetten in kunst. Ik geef een voorbeeld.

Bij een galerie wordt een kunstwerk aangeboden voor € 100.000,-. De witwasser biedt de galerie € 150.000,- in cash. De galerie boekt € 100.000,- in het kasboek, € 50.000,- gaat onder het matras. De crimineel biedt het kunstwerk twee jaar later op een veiling aan. Daar wordt het werk verkocht. De crimineel krijgt het bedrag keurig op zijn rekening gestort. Zo heeft hij het geld witgewassen. De galerie is medeplichtig en zelf ook crimineel bezig geweest.

Een bekende kunst-witwaszaak kwam in 2012 tot een uitspraak van de rechter. De verdachte beweerde in zijn eentje zeven schilderijen, waaronder enkele van Dongens, een Chagall, een Manet en een (anderhalve meter hoog) bronzen beeld van Botero uit zijn collectie in zijn Jeep te hebben geladen, naar België te zijn gereden en daarvoor 8,5 miljoen gulden te hebben gekregen van een anonieme koper. Het geld werd getraceerd, maar de rechter achtte het niet geloofwaardig dat hij het geld had verkregen door zijn eigen kunstwerken te verkopen. Hij kon niet aantonen dat hij de werken ooit in zijn bezit heeft gehad. Niemand had de werken ooit bij hem gezien, terwijl de Botero nogal zwaar moet zijn geweest om in zijn eentje in de auto te tillen. Hij werd veroordeeld voor witwassen omdat hij de ware herkomst van het geld had verhuld.

Wat kunt u als galerie, handelaar of veilinghuis doen?

Voor zover u dat nog niet doet, is het verstandig om bij iedere verkoop of bemiddeling de identiteit van de klant, of uw wederpartij te controleren aan de hand van een geldig identiteitsbewijs. Bij bedrijven moet u zelf een uittreksel bij de Kamer van Koophandel opvragen en vaststellen wie de uiteindelijke eigenaar van het bedrijf is. De verkregen gegevens moet u opslaan en bewaren op een wijze die voldoet aan de AVG (de privacywetgeving, de Algemene Verordening Gegevensbescherming). Verder is het verstandig om een Wwft-risicostراتيجية op te stellen, die past bij de aard en omvang van uw bedrijf of handel.

NOS Nieuws
11 januari 2020
Thomas Spekschoor
correspondent Europa

3 Kunst opslaan of kopen? Bewijs eerst dat je geen crimineel bent

Peperdure kunstwerken die het daglicht nooit zien omdat ze diep weggestopt zitten in een loods bij een vliegveld. Je vindt ze in plaatsen als Luxemburg, Genève en Monaco. Alles om zwart geld weg te sluisen of om vermogensbelasting te ontlopen. Nieuwe Europese regels moeten de mogelijkheden daartoe flink beperken.

“Ze noemen het freeports en het zijn letterlijk vrijplaatsen. Plaatsen waar wet- en regelgeving nauwelijks gelden”, zegt kunstdetective Arthur Brand. “Sommigen van die freeports hebben meer in huis dan het Rijksmuseum. Het zijn echt musea op zichzelf.”

Onze correspondent dook in de wereld van de freeports en de nieuwe regels: *‘Wereldwijd gaan er tientallen miljarden om in de kunsthandel’*

Zeker sinds het bankgeheim in veel landen onder druk is komen te staan, is kunst een aantrekkelijk alternatief geworden. Doeken zijn soms miljoenen euro’s waard en kunnen binnen het freeport verhandeld worden. Geen overheid of belastingdienst die er ooit iets van ziet of de werkelijke waarde kan vaststellen, want ze hadden er tot nu toe geen toegang.

“Criminelen kunnen hun geld niet zomaar op de bank zetten,” zegt Judith Sargentini, oud-Europarlementariër voor GroenLinks. Zij speelde een belangrijke rol binnen het Europees Parlement om de nieuwe wetgeving doorgevoerd te krijgen. “Bovendien is via banken geld altijd nog weer te volgen, maar bijvoorbeeld een schilderij kan in het ene land verdwijnen en heel veel landen verder ineens weer opduiken. Voor criminelen is het gewoon een betaalmiddel.”

*“Sommigen van die freeports hebben
meer in huis dan het Rijksmuseum.”*

‘Beste museumcollectie’

De bekendste freeport ligt in Genève. 1,2 miljoen werken zouden daar opgeslagen liggen. “Het zou waarschijnlijk de beste museumcollectie ter wereld zijn, als het een museum was”, zei een kunstkenner ooit tegen de BBC. Maar kunstliefhebbers of pers komen er met geen mogelijkheid binnen om te zien wat er echt ligt.

In Luxemburg werd in 2014 een freeport geopend, toen Genève zo’n beetje vol was. “Wij willen geen begraafplaats zijn voor kunstwerken en andere waardevolle werken,” zei de directeur.

Dat soort kunsthandel wordt nu aangepakt. De freeports moeten binnen de EU van alle werken boven de 10.000 euro een administratie bij gaan houden. Belangrijkste vraag: wie is de echte eigenaar? Die verschuilt zich vaak achter een bedrijfsnaam, maar zal zich nu bekend moeten maken.

Dat is hoog tijd, zegt kunstdetective Brand. “Kunst moet je verzamelen voor de schoonheid. Kunst is er om van te genieten. Maar dit is pure speculatie, pure witwasserij. Het is geld geworden, het heeft niets meer met kunst te maken.”

‘Regels zijn gekkenwerk’

In Nederland zijn er geen freeports, maar ook hier zal de kunsthandel merken dat er nieuwe regels zijn. Ze gelden ook voor kunsthandelaars, galerieën en veilinghuizen. Eerder was dat nog alleen bij contante betalingen, nu zal ook bij klanten die willen pinnen om de herkomst van het geld moeten worden gevraagd.

“Wij moeten mensen vragen om hun identiteitsbewijs,” zegt Peter Meefout van het Haagse veilinghuis Venduehuis. “Als ze zich via internet registreren zouden we een bewijs van een notaris moeten vragen, dat bevestigt dat zij daadwerkelijk degenen zijn die op het paspoort staan. En dan moeten we ook nog vragen waar ze het geld vandaan hebben waarmee ze willen betalen.”

Het is gekkenwerk, zegt hij. Dat de grote kunsthandel wordt aangepakt, begrijpt hij wel, maar de meeste stukken in het Venduehuis leveren hooguit een paar duizend euro op. “Ik kan me niet voorstellen dat daar veel geld wordt witgewassen. Maar ik kan er wel klanten door verliezen. Als ik een e-bike koop voor 3000 euro, vraagt de fietsenmaker mij ook niet waar ik dat geld vandaan heb. Dat moeten wij nu wel gaan doen.”

Geld witwassen met kunst, hoe doe je dat?

“Kunstwerken fluctueren enorm in waarde,” zegt kunstkenner Arthur Brand. “Dat maakt ze aantrekkelijk voor witwassen.”

Wat je volgens kunstkenners in theorie kunt doen: je weet dat een schilderij dat je wil kopen 2 miljoen euro waard is, maar je laat het door een bevriende taxateur schatten op een waarde van 1 miljoen euro. Je koopt het op papier voor dat geld, maar geeft er een miljoen zwart geld bij. Daarna sla je het jarenlang op in een freeport. Tegen de tijd dat je het daar verkoopt, krijg je er de werkelijke waarde voor, 2 miljoen euro. De ‘winst’ is witgewassen geld.

De nieuwe regels zijn in de hele EU nu al van kracht, maar nog niet in Nederland. De Eerste Kamer moet nog instemmen en pas als dat is gebeurd gaan de regels ook officieel gelden. De verwachting is dat dat rond 1 maart zal zijn.

Internationaal is er nog een ander probleem: de freeports moeten nu weliswaar een administratie bij gaan houden, maar belastingdiensten kunnen die niet zomaar inzien. Alleen als ze iemand specifiek verdenken van belastingontduiking via kunstopslag, mogen ze een verzoek doen bij het freeport om de gegevens van die persoon te krijgen. In Luxemburg, waar de nieuwe regels al langer gelden, heeft de belastingdienst dat tot nu toe nooit gedaan, staat in een onderzoeksrapport van het Europees Parlement.

En zelfs al zouden de regels binnen de EU perfect werken, dan nog is er een probleem. “Er staan veel freeports buiten de EU. Genève, Singapore, New York”, zegt Arthur Brand. “Criminelen zullen hun doeken ongetwijfeld daar gaan stallen, als de regels hier te streng zijn. Maar je moet ook wel wat doen natuurlijk. Je kunt dit niet zomaar laten gaan.”

“Wereldwijd gaan er tientallen miljarden om in de kunsthandel.”

7 Curriculum Vitae Johan Meijering

- Geboortedatum: 19 maart 1947
- Geboorteplaats: Kampen
- Burgerlijke staat: Ongehuwd (gehuwd geweest)
- Woonplaats: Groningen
- Kinderen: Margarethe, William, Alexander
- Kleinkind: Christiaan-Carlos



Gewoond in de volgende plaatsen:

Kampen, Zwolle, Rotterdam, Lochem, Vroomshoop (O), Den Ham (O), Hengelo, Leeuwarden (vanaf 1962), Groningen (vanaf 1990).

Studeerde na afstuderen aan de Sociale Academie Twente te Hengelo- sociale wetenschappen aan de Rijksuniversiteit van Groningen. In 1980 afgestudeerd, specialisatie organisatieontwikkeling. Begon zijn (ambtelijke) carrière als (hoofd)agent van gemeentepolitie. Werkte nadien als maatschappelijk werker en sociale wetenschapper voor verschillende gemeentelijke overheden. Gaf als de coördinator van het InSa-project - opdrachtgever provincie Friesland - leiding aan een onderzoeksteam.

Rode draad in zijn leven: organiseren, (ver)bouwen en wonen, kunst, dans en theater.

Nam van jongs af aan vele initiatieven op cultureel gebied en op het terrein van woon- en leefmilieu.

Gaf vanaf 2003 met zijn (dans)partner Carla Durville dans- en theater- voorstellingen (benefiet) en workshops in binnen- en buitenland, regelmatig in samenwerking met de door hem opgerichte groep Nostalgia (muziek, zang en dans).

Samenvatting belangrijkste activiteiten op cultureel gebied en op het terrein van woon- en leefmilieu.

- 1964 Oprichter en voorzitter (1964 t/m 1967) dans- en instuifvereniging K 64 (Kuifje '64) in Leeuwarden.
- 27-04-1966 Initiatiefnemer, organisator en presentator benefiet song- en muziekfestival in Leeuwarden.
- 1971 Bestuurslid (1971 en 1972) van de Vereniging voor Handenarbeid, afdeling Friesland/Leeuwarden.
- 1972 Mede-initiatiefnemer en -oprichter, bestuurslid (1972 en 1973) van de IPA (International Police Association), afdeling Friesland.
- 1986 Initiatiefnemer en oprichter van de O.S.A. (Onafhankelijke Secretarie Ambtenaren) van de gemeentesecretarie van de gemeente Leeuwarden.
- 1990 Initiatiefnemer om het woon- en leefmilieu in Groningen (Hoogkerk) te verbeteren. Actievoerder om gezichtsbepalende (beeldende) kunstwerken in openbare ruimten te realiseren. Tevens initiatiefnemer om de geluidswal langs de A-7 in Groningen (Hoogkerk) te verlengen.
- 1991 Initiatiefnemer en mede-eigenaar van 'Kijkbungalow Minerva' (1991 t/m 1994) te Groningen (Hoogkerk), een gratis onafhankelijk advies-, informatie- en ideeën centrum, tevens expositieruimte. Organisator 37 tentoonstellingen. Bezoekers in vier jaar: ruim 13.000 uit binnen- en buitenland.
- 1993 Initiatiefnemer en medeorganisator kunstmanifestatie in Groningen (Hoogkerk) ter gelegenheid van de viering van het 75-jarig bestaan van de kunstkring de 'Groninger Ploeg'. Eendagstentoonstelling met 75 Ploegschilderijen in 30 woonhuizen in de Jan van der Zeestraat.
Bezoekers: ca. 2000.
- 1993 Mede-initiatiefnemer en organisator van de kunstwinkel van beeldende kunstenaars aan de Grote Markt no. 43 te Groningen.
- 27-04-1994 Oprichter en voorzitter (1994 en 1995) van de stichting (kunsthuis) 'De Permanente' te Groningen.

- 1998 t/m 2001 Organisator tientallen tentoonstellingen in onder meer verpleeghuis Innersdijk te Groningen en het Streekmuseum 'De Oude Wôlden' te Bellingwolde.
- 1999 Initiatiefnemer en medeoprichter van de stichting 'La Pasión' centrum voor Argentijnse Tango en multiculturele activiteiten te Groningen (bestuurslid van 1999 t/m 2001).
N.B. De gevel van La Pasión werd in 2001 genomineerd voor de verkiezing van het mooiste bouwwerk van de gemeente Groningen en werd winnaar van de publieksprijs.
- 1999 Initiatiefnemer en medeoprichter van de stichting 'Do' uitwisseling van Japanse kunst en cultuur en voorts al hetgeen met één en ander direct of indirect verband houdt of daartoe bevorderlijk kan zijn.
- 2000 Initiatiefnemer en oprichter van 'Los Lunaticos', een klein (theater) gezelschap: twee Argentijnse Tango dansers en een gitarist).
- 07-11-2001 Initiatiefnemer, coördinator en deelnemer dansoptreden Argentijnse Tango met zes dansparen prins Willem-Alexander en prinses Máxima bij hun bezoek aan Groningen.
- 2001 Initiatiefnemer en mede-sponsor (50%) van de stad-safari in Groningen, een culturele manifestatie met Willem de Ridder.
- 2004 Initiatiefnemer en oprichter muziek- en dansgezelschap Nostalgia (4 personen: twee dansers Argentijnse Tango, violist en sopraan). Optreden in onder meer Egypte (uitzending Egyptische TV – Channel 5).
- 2004 t/m 2006 Stelde zijn geheel verbouwde woonhuis 'La Nueva Pasión' (nieuwe passie) incidenteel (gratis) beschikbaar voor kleinschalige culturele activiteiten. Het pand werd ingewijd door kleinzoon Christiaan-Carlos. In de hal van het pand is een gedenksteen ingemetseld met de tekst:
La Nueva Pasión
inaugurado por
Christiaan-Carlos Meijering
14 Mayo 2004

- 20 t/m 27
08-2006 Het Groningse dansgezelschap Galili Dance gaf van 20 t/m 27 augustus 2006 tijdens het jaarlijkse festival Noorderzon een aantal solodansvoorstellingen in 'La Nueva Pasión'. Dat gebeurde in het kader van het project Your Place /My Place, waarbij vijf woonhuizen in de stad dienden als decor voor vijf verschillende solovoortellingen door vijf verschillende Galili dansers, gemaakt door vijf internationale gastchoreografen.
- 04-10-2006 Initiatiefnemer om het vervalsen van kunst en de handel in valse kunst, in het bijzonder van de kunstkring de 'Groninger Ploeg' aan banden te leggen. De initiatiefgroep 'Ploegaffaire' onderzoekt diverse mogelijkheden op dit terrein.
Publiceerde 'Mijn pleidooi inzake de Altink-affaire'.
- 2007 Uitbreiding muziek- en dansgezelschap Nostalgia (7 personen: tenor, sopraan, concertpianiste, twee violisten, popartiest, twee dansers Argentijnse Tango).
- 2007 Mede-initiatiefnemer Stichtingen Oprechte Kunsten Stichting Echt/Vals i.o.
- 02-01-2007 Oproep en voorstellen aan het bestuur van de provincie Groningen: In het kader van te nemen milieumaatregelen:
 - het invoeren van een eenmalige vuurwerkvrije jaarwisseling
 - het structureel invoeren van autoloze zondagen
- 18-01-2007 Voordracht op het symposium 'Echt/Vals', Waterkantzaal PTA in Amsterdam. Overige sprekers: Geert Jan Jansen, Jan Pieter Glerum, Roland Janssen, Aad du Croix Timmermans.
- 13-06-2007 Publicatie 'Woensdag de Dertiende' Een persoonlijke reactie tegen onrecht, list en bedrog, machtsmisbruik, intimidatie en bureaucratie! Overhandiging 1e exemplaar aan de voorzitter adviescommissie 'Omgeving en Milieu' provincie Groningen.
- 05-07-2007 Publicatie 'Nachtmerrie van een kunstliefhebber'
Altink-affaire I en II in 'vogelvlucht'
Overhandiging 1e exemplaar aan Hans Alders, Commissaris van de Koningin van de provincie Groningen.
- 16-07 t/m
08-08-2007 Initiatiefnemer/leider China zomer-tournee dans- en muziek-gezelschap Nostalgia.

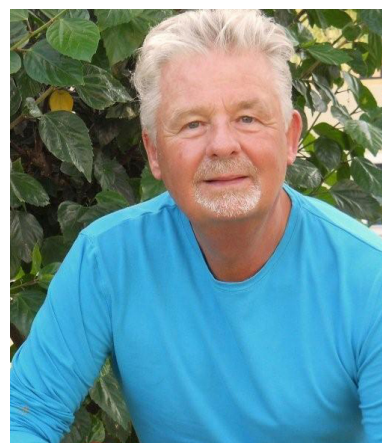
- Initiatiefnemer/leider China zomer-tournee dans- en muziekgezelschap Nostalgia. Diverse optredens in staatstheaters in Lanzhou, hoofdstad provincie Gansu in Centraal China.
Uitzending voor Chinese TV.
- 23-11-2007 Publicatie 'Nostalgia China-tournee Zomer 2007'. Overhandiging 1e exemplaar aan Max van de Berg, Commissaris van de Koningin in de provincie Groningen.
- 06-08-2008 Initiatiefnemer, medeoprichter en secretaris stichting 'Staakt Het Vuren'
Doel: Een bijdrage leveren aan het vervangen van het afsteken van consumentenvuurwerk door milieuvriendelijk, veilig, professioneel vuurwerk en lasershows.
- 08-12-2008 Nieuwspoort in Den Haag.
Publicatie boeken:
- 'Vuurwerk. Dagboek van een ruststoker.'
ISBN: 978 90 8954 0690
 - 'Vuurwerk. Feiten liegen niet.'
ISBN: 978 90 8954 0775
- 11-08-2009 Initiatiefnemer en interviews documentaire 'Arie Zuidersma. Als je schildert vergeet je alles'.
Documentaire ter gelegenheid van de viering van zijn 87e verjaardag op 6 januari.
Eerste opname en interview gestart op 11 augustus 2009.
- 27-10-2011 Initiatiefnemer en met Carla Durville en samensteller boek 'Dromen en geheimen. De andere wereld van Arie Zuidersma'
- 'Dromen en geheimen. De andere wereld van Arie Zuidersma'
ISBN: 978 90 8954 3349 (hard cover)
ISBN: 978 90 8954 3370 (soft cover)
- Presentatie in de raadszaal in Vries (Dr) van de gemeente Tynaarlo.
- 13-11-2011 Opening expositie (12 november 2011 t/m 8 januari 2012) van het werk van het langst levende lid van de oude garde van de Groninger Ploeg (ca. 10 jaar voorzitter), Arie Zuidersma (1925)
en Aukje Niemeijer in galerie Ruigewaert in Niezijl (Gr.).

- 13-11-2011 Première van de documentaire ‘Arie Zuidersma. Als je schildert vergeet je alles’ ter gelegenheid van de viering van zijn 87e verjaardag op 6 januari 2012.
Eerste opnamen en interviews gestart op dinsdag 11 augustus 2009.
Interviews Johan Meijering.
- 07-09-2015 Alternatief plan ‘Nieuw Groninger Forum’ ingediend bij het College van burgemeester en wethouders van de gemeente Groningen voor de locatie van het Groninger Forum;
Voorstel om een raadgevend referendum te organiseren.
- 18, 19-09-2015 Bedenker en initiatiefnemer van het eerste ‘Tango Festival La Pasi3n Groningen. Op 18, 19 en 20 september 2015.
Een jaarlijks terugkerend festival in het derde weekend van de maand september.
- 19-09-2015 Initiatiefnemer en organisator ‘Reünie La Pasi3n’ in de ‘Vrijdag Concertzaal’ in Groningen
Presentatie boeken:
 - ‘La Pasi3n. Salon de Tango y Cultura. Een bron van inspiratie’
ISBN: 978 90 8954 7927
 - ‘Argentijnse tango. Van Groningen tot Maastricht’.
ISBN: 978 90 8954 7927
Filmische terugblik: ‘La Pasi3n. Salon de Tango y Cultura’.
- 09-2016 Overhandiging eerste exemplaar boek ‘Groninger Forum. Een bodemloze put’ aan F.J. Paas, Commissaris van de Koning in de provincie Groningen.
 - ‘Groninger Forum. Een bodemloze put’
ISBN: 978 90 8954 8863
- 17-09-2016 Initiatiefnemer en organisator ‘Reünie Kijkbungalow Minerva’ in de ‘Vrijdag Concertzaal’ in Groningen.
Presentatie boek:
 - ‘Kijkbungalow Minerva’
ISBN: 978 90 8954 8870
Filmische terugblik: ‘Kijkbungalow Minerva’

8 Foto's

drs. Johan L. Meijering

Periode 2003 (start Altink affaire II) –
2019 (afsluiting Altink affaire II)



9 Verschenen boeken

Vuurwerk, <i>Dagboek van een ruststoker</i> Johan Meijering	2008	ISBN: 978 90 8954 0690
Explosief vuurwerk, <i>Feiten liegen niet</i> Johan Meijering	2008	ISBN: 978 90 8954 0775
Dromen en geheimen <i>De andere wereld van Arie Zuidersma</i> Samenstelling Johan Meijering en Carla Durville	2011	ISBN: 978 90 8954 3349
La Pasión, <i>Salon de Tango y Cultura</i> Johan Meijering	2015	ISBN: 978 90 8954 7927
Argentijnse Tango <i>Van Groningen tot Maastricht</i> Johan Meijering	2015	ISBN: 978 90 8954 7903
Groninger Forum, <i>Een bodemloze put</i> Johan Meijering	2016	ISBN: 978 90 8954 8663
Kijkbungalow Minerva <i>Een inspirerende kijk op wonen en kunst</i> Johan Meijering	2016	ISBN: 978 90 8954 8870
Consumentenvuurwerk <i>Van volksvermaak tot overheidsverbod</i>	2020	ISBN: 978 94 6365 3015
Uitgesproken (bundel) Johan Meijering	2021	ISBN: 978 94 6365 408 1
In bewerking		
Grenzeloze passie - Autobiografie	2022	
Kuifje '64	2023	
Argentijnse tango. Van Groningen tot China	2024	

